

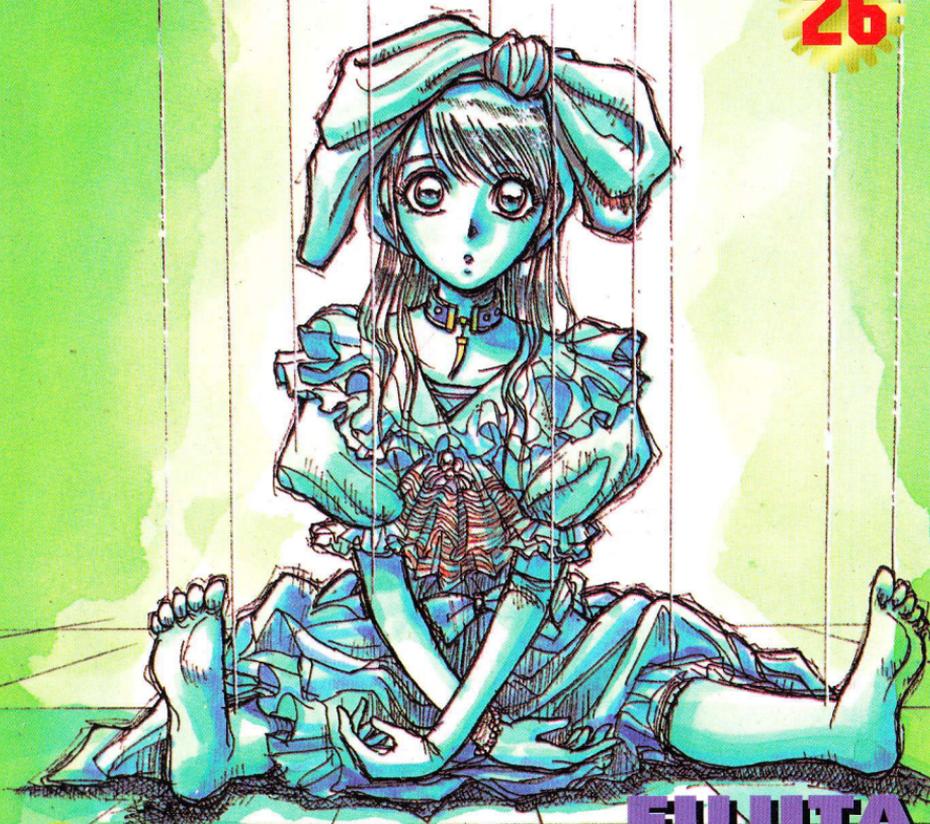
SIAM INTER COMICS

Licensed by SHOGAKUKAN INC.

35um

หุ่นกลไก คาราคูริ

26

COPYRIGHT © 2003
SHOGAKUKAN INC.

FUJITA
Kazuhiro

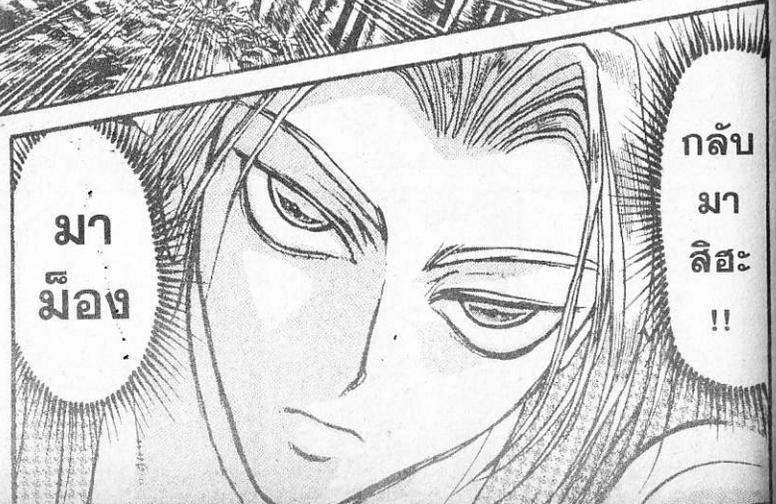
KARAKURI CIRCUS © 2003 by FUJITA Kazuhiro

เพราะ
ฉะนั้น

กลับ
มา
เถอะ
ซะ
!!

มา
ม็อง

กลับ
มา
ลิซะ
!!

อะ...
อัน
เจ...

สิ...
น่า
ล่ะ
?

.....

ทางเรา
มีตั้ง
208
ตัวนะเพี้ย
ไม่เจอ
ได้โชทา
!

ลดเหลือ
เท่านั้น
แล้วเรอะ
ตอนมา
มีตั้ง
310ตัว
เขี่ยวนา
?

นี่
ผู้หญิงนั้น
กับตัวมัน...
แล้วก็ไอ้หนู
นั้นเก็บ
พวกเราไป
ร่วมร้อยเลย
เรอะ!!

หนึ่งต่อ
สามสิบ
เนี่ยนะ
ไม่อยาก
จะเชื่อเลย
พับผ้า
!

พวกเรายัง
ไม่เคยเจอ
“ซีโรธานะ”
คนไหนที่รับมือ
พวกเราได้มาก
กว่าสิบตัวเลย
นี่หว่า

ไอ้พวก
ปอดแหก!
คู่ผู้เมียก็เสด็จ
ไปเรียบร้อย
ส่วนไอ้หนู
นั้นก็ตง
ไม่มีน้ำยา
แล้วละ!!

รับาหาตัว
ที่หนีไป
ให้เจอ
เร็วเข้า
!

พวกเรา
ต้องเอา
ศิลา
ไร่กระต้าง
กลับไปให้
นะเพี้ย
!!

เจอเจ้าคนที่
เอาศิลา
ไร่กระต้าง
หนีมารี้อย
!!

ไม่ไหววะ
แคนดึสแตมป์
หาไม่เจอเลย
!

วัก
!!

อ้อ...
เป็นอะไร
นะ?

สะดุด
ล้มเรอะ
เจ้าเซ่อ
เฉี้ย!

ตามมาทัน
ชะทีนะแก
!

อะ...
ตันล้ม
ไปได้
สิน่า!

เดี๋ยวสิ
แกมัน
ไม่ใช่
ออต
มาตำ
นี่...

หว่า
!

มามอง
ชะ
เอเลโอนอล
นะ

ผม
จะปกป้อง
เองชะ

เพราะ
ฉะนั้น
!!

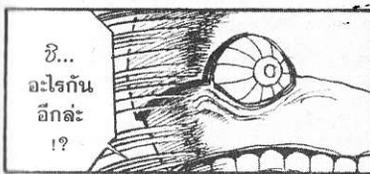

เพราะ
ฉะนั้น
กลับ
มา
เถอะ
!!

พวกเขา
ไปหา
ทางนั้น
ซะ!

แดนใต้
สมเด็จ
!!

ซี...
อะไรกัน
อิกล่ะ
!?

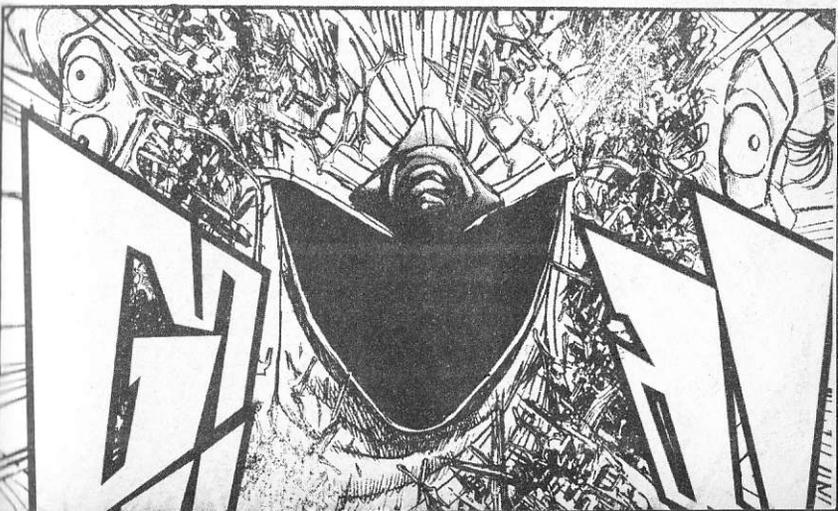

แล้ว
มันจะ
ยังไง
!

ซีโร
ฆาณะ
!!

ซีโร
ฆาณะ
กำลัง
มา
แล้ว
!

มามองซะ

ผมจะ
ไม่ให้

อโตะมัทธา
เข้าไกล
เอเลโอนอล
ได้แม้แต่
ตัวเดียวเลย

หนอย

เขียด
มันชะ
!!

เพราะ
ฉะนั้น
!

เพราะ
ฉะนั้น
!!

กลับ
มา
เถอะ
ซะ

มา
ดู
มือง
!!

มา
มือ
ก !!

เฮอะ !

เจอนี้
หน่อย
เป็นใจ
!!

เฮะๆๆ
เป็นใจละ
ไอ้ออนน?
เจอเลียบบพอรน
แบบนั้นนั่น
เข้าไปแบบ
เนี้ย!!

ต้าไป
โลก
โน้น
แล้ว
เนี้ย |

...จะยัง
...กลับ
มาได้
อีก
รีเปล่า...
นะ ?

ตาม
ขัยนั้นไป
โลกหน้า
ด้วยกัน
ชะเทอะ
!!

ท่า?
เป็นมนุษย์
จะกลับมาอีก
ได้ไฉนเล่า!
ประสาธเด็ก
ไปแล้วเรอะ
แก!

มนุษย์
หรือ
...จริง
ดี...

เธอเป็น
ซีโรงาเนะ
ก็จริง...
แต่เธอก็เป็น
มนุษย์
ด้วย...

แถม
ยัง
ใจดี

ใจดี

มาก ๆ
เลย
ด้วย

นั่น
สินะ

คง
กลับ
มา
ไม่ได้

อีก
แล้ว
ล่ะ

เฮอะ
เงินแก
ก็รีบ ๆ
ตามไป
ซะเลย
เซ!

ท่า
!?

อ๊ะ...
เล่นตาย
เซ็ดหัน
ตั้งแต่
เมื่อไหร่
เนี่ย
!?

ว้ากก
บ้า
ที่สุด
!!

เขาค
ใจ
แล้ว
ละ

อัน
เจรี
น่า

อ้าก
อ้าก
อ้าก

แต่
คง
เพงา
น่าดู

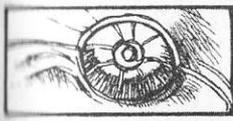

เพราะ
ช่างกาย
เอเล
โอเนส

ไม่มี
คุณอยู่
อีกแล้ว

พวกเรา
มีกัน...
ตั้ง
200
ตัว...

แต่
กลับ
โดน...

ชิโร
งานะ
เพียง
คน
เดีย
ว

ทำ
ลาย
เรียบ

ใน
พริบตา
เดียว

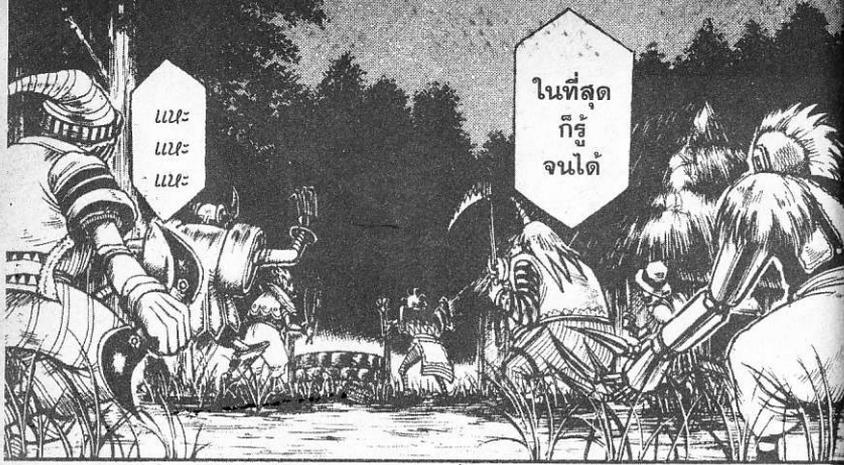
ไม่
ยาก...
จะเชื่อ...
เลย
ให้
ตาย...

ฉากที่ 36 โนบ่อน้ำ

...มะ...
มีกันตั้ง
สองร้อย
กว่าตัว
เขียวนะ
เพี้ย...

แน่-
แน่-
แน่-

ในที่สุด
ก็รู้
จนได้

ชื่อ
?

ไต่ยง
เสียง
อะไร
มัย

ไม่เห็น
ไต่ยง
เลย
นี่

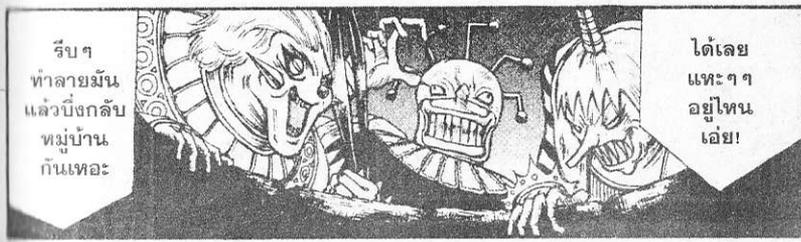
ที่หิ้งมาคือ
ตุ๊กตาผู้หญิง
กะเด็กมนุษย์
สินะ....

ยัย
ออตมาตา
นั่นก็
ซอมนเก่ง
เอาเรื่อง
นา!

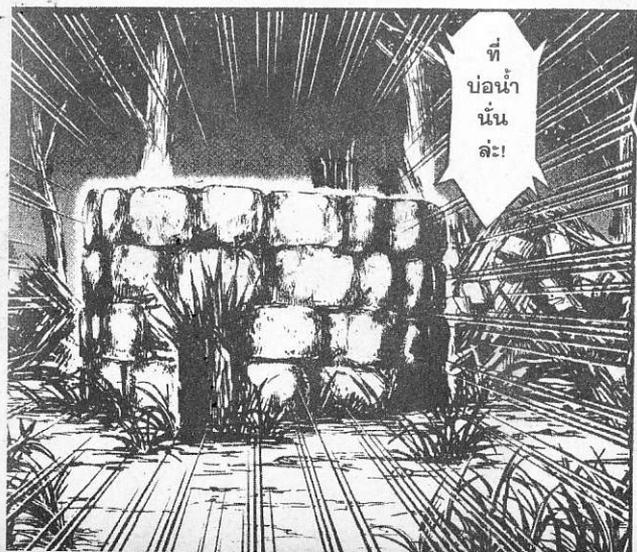
พวกเรา
ความหา
จนทั่วแล้ว
ถ้าจะเหลือ
ที่ซอมน
อีก

ก็คง
เหลือ
แต่

รีบๆ
ทำลายมัน
แล้วบึ่งกลับ
หมู่บ้าน
กันเหอะ

ได้เลย
แหะๆ
อยู่ไหน
เอ๋ย!

ที่
บ่อน้ำ
นั่น
ละ!

อะ...
อะไรนะ...!
...!

เมื่อกี้
พวก
มัน
มองดู
ตรง
ไหน
อยู่นะ
?

บ่อน้ำ
เทรอล
!

ตะ
!

ตุ๊กตา
ฟรอน
ซีน
|
อยู่
นั่น
เทรอล
?

เอเล
โอ
นอล
!

ถ้า
แม่แต่
เอเล
โอนอล
ยังตาย
ไปด้วย
ล่ะก็...
เราคง
!

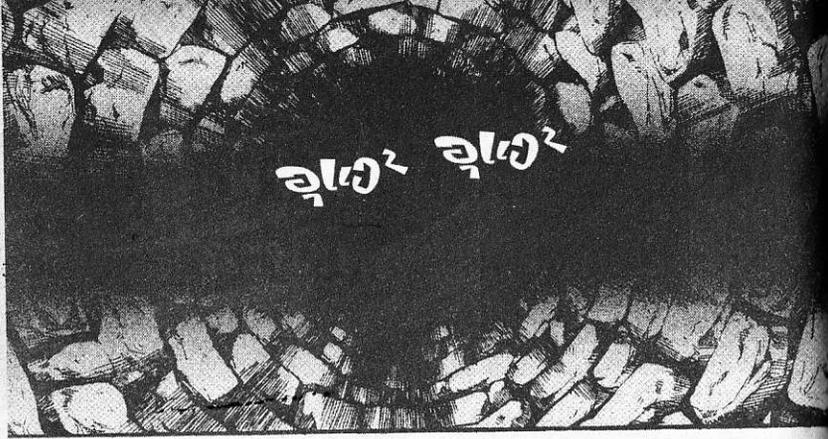

นี่...
ตุ๊กตา
ฟรอน
...!!

ผม
เอง...
กรี
ใจ!

เอเล
โอนอล
ปลอดภัย
ริเปล่า
...!?

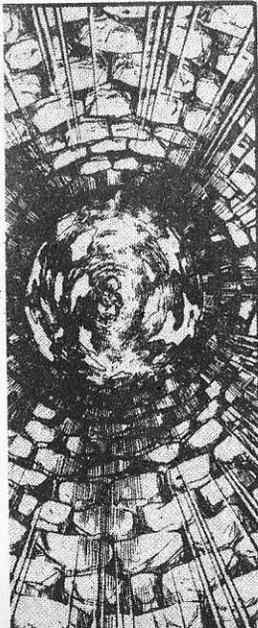

อุเอะ อุเอะ

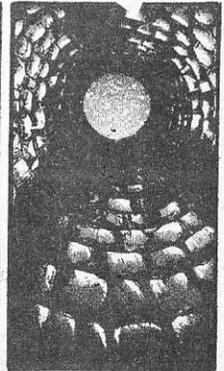

มี
เสียง

ร้องไห้
ของเด็ก
!!

เอเล
โอ
นอล
!!

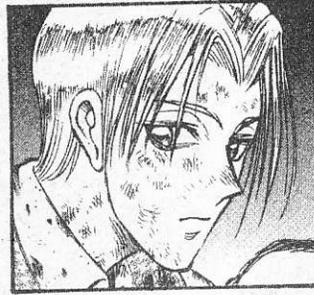
ถ้า
เงิน

ตุ๊กตา
พรองซีน
ล่ะ...

หนี้
ไปแล้ว
เงินเทร่อ
?

เศษผ้า
ของชุด
ตุ๊กตา
พรองซีน

น้ำที่ล่อง
ประกาย
สีรุ้งหลาก
นั้น...
อควอ
วีโต้...

บางทีตอนที่
เอลเลนอล
ตกลงมาใน
บ่อน้ำ...
คงจะมีเหตุ
บางอย่าง
ไปกระตุ้นให้
ศิลาโรคระต่าง
ออกฤทธิ์

และเปลี่ยน
น้ำในบ่อ
ให้กลายเป็น
อควอวีโต้ไป

ติชน
อยาก
จะเห็น
เด็กคน
เติบโต
ก่อน
เอลเลนอล
เธอ...
บับนิว
ของติชน
ด้วยละคะ

ติชนเอง
ก็ได้ช่วย
เปลี่ยน
น้ำอ้อม
นะคะ
ติชน
อยาก
จะดู
ตลอด
ไป
เลย

ใช่
แล้ว
ล่ะ...
เธอไม่มี
ทางทิ้ง
เอลเลนอล
แล้วหนี้
ไปได้
หรอก

ใน
“อควอวิเต้”
ที่จะหลอม
ละลาย
ทุกสิ่ง

เธอคงพยายาม
ที่จะปกป้อง
เอเลโอนอล
อย่างสุดกำลัง
เลยสินะ

ดิฉันรู้สึก
อยู่เสมอว่า
ตัวเองยังขาด
“ฟันเฟือง
ชิ้นสำคัญ”
อยู่ค่ะ

แต่มัน
เป็นของ
แบบไหน
ดิฉันเองก็
ไม่เข้าใจ
ค่ะ

ขอแค่
มีสิ่งนั้นดิฉัน
ก็คงจะกลายเป็นอะไร
บางอย่าง
ได้กระมัง
ค่ะ...

ที่กันบอล
มีรอย
แตก
อยู่...

เพราะ
อควอวิเต้
ไหลออกไป
ทางนี้
เอเลโอนอล
เลย
ปลอดภัย

มีรอย
ทุบอยู่
หลาย
แห่ง...

ด้วยแขน
ที่ไร้กำลัง
นั้น...
เพื่อ
เอเลโอนอล
...จนท้าย
ที่สุด...

....

“ฟัน
เฟือง”
ที่เธอ
ว่าขาด
ไปนะ

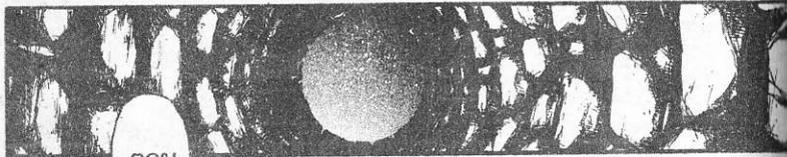
ได้
มันมา
แล้ว
สินะ
...?

เธอ
นะ

ได้
กลายเป็น
อะไร

อย่าง
ที่หวัง
แล้ว
จริงๆ
|

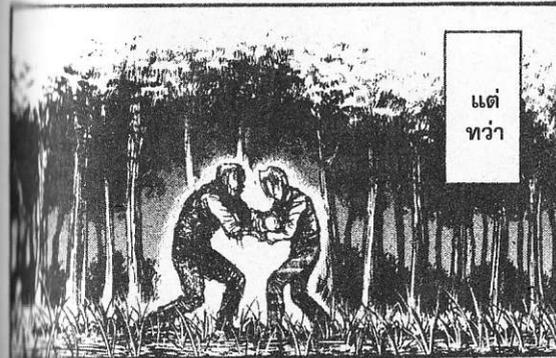
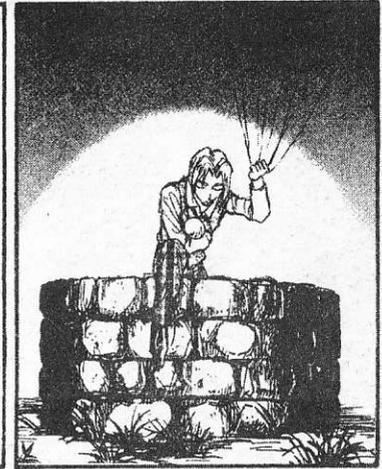

ตอบ
ทีลี

พรออง
ซีน
|

ด้วย
เหตุนี้
เอล
โคโนล
จึง
ปลดถักย

แต่
ทว่า

ความปราศรัย
ของแม่
ของทารกน้อย
กลับไม่อาจ
เป็นจริงได้

อควอวิเต้
เป็นยาวิเศษ
ที่รักษาได้
สารพัดโรค
ซึ่งในนั้น

บรรจ
ความ
ทรงจำ
ของ
มนุษย์
เอาไว้

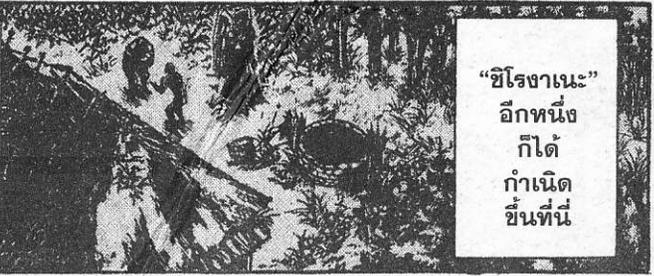
และสรรพคุณ
อีกอย่างก็คือทำให้
คนที่ดื่มกลายเป็น
“ซีโรจาเนะ”
นั่นเอง

อย่าให้
เด็กคนนั้น
ต้องแบกรับ
ชะตากรรม

เหมือน
กับชั้น
เลยนะ

ปีค.ศ.
1910
(ปีเมจิ
ที่ 43)

“ซีโรจาเนะ”
อีกหนึ่ง
ก็ได้
กำเนิด
ขึ้นที่นี่

นะ...
นี่มัน
อะไร
กัน...

เด็ก
คนนี้...
แม่แต่
เด็กคนนี้
ก็ยังไม่...

...ดื่ม
เข้าไป...

คงดื่ม
เข้าไป
สินะ
เอเล
โอนอล
!

แม้จะ
ไม่ได้เป็น
โรค
ไซนาฮา
ก็ตาม
แต่ก็ได้
ดื่มยา
วิเศษ
นั้นลง
ไป

และ
ผู้ที่สลาย
ไปใน
อควอวิเต้
ที่ดื่ม
ก็คือ

อดีต
มาตา
พรอง
ขึ้น
และ

เส้น
ผม
เหล่านี้
นั้น

เส้นผม
จริง ๆ ของ
มนุษย์
ที่เป็นแบบ
สร้าง
ตุ๊กตา
ฟรองซัน

และซีโรซานะ
ผู้ดื่มอควิวีเต้
ที่มีสิ่ง
เหล่านั้น
ละลายอยู่

ชื่อของ
เธอคือ
เอเล
ไอโนอล

เด็ก
ทารก
ที่อายุ
ยังไม่ถึง
ขวบปี

และที่สืบต่อมา ถึงปัจจุบัน

กระทั่ง
เด็กคนนี้
ก็พลอย
ดื่ม
อควิวีเต้
จน
กลายเป็น
ซีโรซานะ
ไปด้วย
อีกคนซะ
แล้ว...

พูดว่า
โง่งนะ
...?
กรี
ดง
?

เอเลไอโนอล
ตอน
จะคลอด
ออกมา
เกิดมีปัญหา
ซะก่อน
เลยตาย
ไป...

ส่วน
อันเจรีน่า
ที่ร่างกาย
ยังไม่ฟื้นตัว
ก็พาตัวเอง
ซึ่งมีศิลา
ไร้กระด้าง

ไซจิ...
เอเล
ไอโนอล
นะ
ตาย
ไป
แล้ว...

หนึ่
หาย
ไป
ทั้งๆ
อย่าง
นั้น...

โกหก
เธอละ
!

ใช่...
เป็นการ
โกหกที่
ทรมาณ
แสน
สาหัส

แต่
ว่า

มันก็ไม่มีย
หนทางอื่นที่จะ
ช่วยเอเลโอนอล
จากชะตากรรม
ต้องสาปนี้
อีกแล้ว

อย่าให้
เด็กคนนี้
ต้องแบกรับ
ชะตากรรม

เหมือน
กับชั้น
เลยนะ

ชะตา
กรรม
ของคุณ
อัน
เจริณา

ต้องเก็บศิลา
ไร้กระดูก
ที่ไซ้สร้าง
อควอวิเต
ไว้ในตัว และต้อง
ต่อสู้กับเหล่า
อโตนิดมาต้าที่มา
โจมตีเพราะสิ่ง
นั้นมาตลอด

บัดนี้
ศิลาไร้กระดูก
ได้ย้ายจาก
อันเจริณา
ผู้เป็นแม่ไปยัง
เอเลโอนอล
ลูกสาวซึ่งเกิด
มาได้เพียง
2 เดือนครึ่ง
แล้ว...

การที่จะ
ปกป้อง
เอเล
โอนอล
จากเหล่า
ไซโร
ธานะ

และ
จากพวก
อโตนิดมาต้า
ที่ต้องการ
ศิลา
ไร้กระดูก
นั้น

จำต้อง
ทำให้
เอเล
โอนอล
ไม่อยู่ใน
โลกนี้

ผมคือ
ไซงะ
มาซารุ

ผม
กำลัง
มองดูจาก
ปัจจุบัน

ดูความทรงจำ
ของ
ไซงะ ไซจิ
คุณปู่ของผม

จากนั้น
ผมก็ได้เห็น
ชีวิตของ
เอเลโอนอล
=ซีโรงานะ
ซึ่งมัน

เป็นอะไรที่
ผมไม่อาจจะ
จินตนาการ
ขึ้นได้เลย

ที่โรงเก็บ
ของเก่าๆ
นอกตัว
หมู่บ้านคูโรงะ
ที่นั่นคือ
บ้านของ
เอเลโอนอล

ที่รูเรื่องนี้
ก็มีแค่
ผู้ใหญ่บ้าน
กับอีก
ไม่กี่คน
เท่านั้น

คุณกริกับ
คุณปู่
จะมาที่นี่
เดือนละ
ครั้ง

นาย
ท่าน
คุณ
กริ

มี
อะไร
เทร่อ
คุณ
ทานะ

ค่ะ

เอเล
โอนอล
คงร้องไห้
อีกแล้ว
สินะ

ช่วงนั้น
การดูแล
เอเล
โอนอล
เป็นหน้าที่
ของคุณ
सानะ
คนนี้

เห็น
เอ็ดจึง
บอกว่า
ฝันยากแล้ว
อีกแล้ว
นะค่ะ
!

ฝัน...
เทร่อ

อืม
!

ปีค.ศ.1930
(ปีโชวะที่ 5)
20 ปีหลังจาก
เรื่องหมู่บ้าน
คูโรงะครั้งนั้น

เอเลโอนอล
ก็อายุได้
4 ขวบ
แล้ว

โอ
เฮเลโอนอล
เห็นว่า
ฝันร้าย
อีกแล้ว
หรือ?

โอ
อา-
จารย์!

“ซีโรซานะ”
นั้นผ่านไป 5 ปี
จึงจะมีอายุ
เพิ่มขึ้นปี
เฮเลโอนอล
ที่ใช้ชีวิตมา
20 ปี
ก็ควรที่จะมี
สภาพจิตใจที่
อายุ 20 ปี
เช่นกัน

แต่ว่า
สภาพจิตใจ
ของ
เฮเลโอนอล
กลับยัง
อ่อนวัยเช่น
รูปร่าง
ภายนอก

อาจเป็น
เพราะว่า
ไม่เคยออก
ไปข้างนอก
เลย
ตลอด
20 ปี
ก็เป็นได้

ฝัน
แบบ
ไหนกัน
หรือ
...?

ส่วนคุณปู่
จะไม่ให้
เฮเลโอนอล
เห็นตัว
เขาแต่เฝ้าดู
ห่างๆเหมือน
ทุกครั้ง

เฮเล
โอนอล
ได้ตาย
ไปแล้ว
สำหรับเธอที่กำลัง
จะมีชีวิตใหม่
ไม่จำเป็นจะต้องรู้จัก
หน้าของพ่อ...

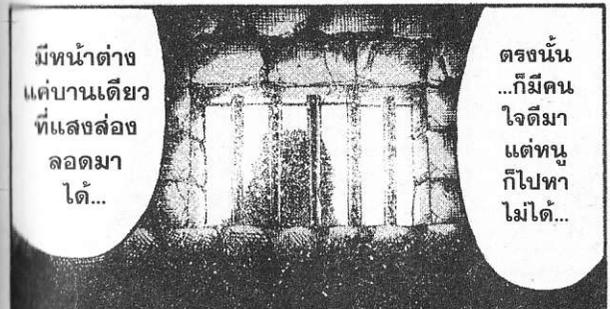

คือว่า...
หนูอยู่ใน
ห้องแคบๆ
แล้วก็มืด
ด้วยละ...

ที่นี่
หรือ
?

ไม่ใช่...
มันสกปรก
แล้วก็
แฉะแฉะ
ด้วย

มีหน้าต่าง
แค่บานเดียว
ที่แสงส่อง
ลอดมา
ได้...

ตรงนั้น
...ก็มีคน
ใจดีมา
แต่หนู
ก็ไปหา
ไม่ได้...

คน
ใจดี...
คุณ
ฮานะ
หรือ
?

ไม่ใช่
!

เป็นใคร
ก็ไม่รู้...
แต่...
รู้ว่า
เค้า
ใจดี
มาก ๆ
!

แล้วกินะ...
ตอนที่หนูกำลัง
ตื่นไปมาอยู่
กำแพงข้างหลัง
ก็เป็นรู...

แล้ว...
ในรูนั้น
ก็มี...

มือที่คอย
บังคับ
ตุ๊กตาอยู่
ใต้ออก
มา

จะมา...
ฆ่าหนู
ด้วย
ละ

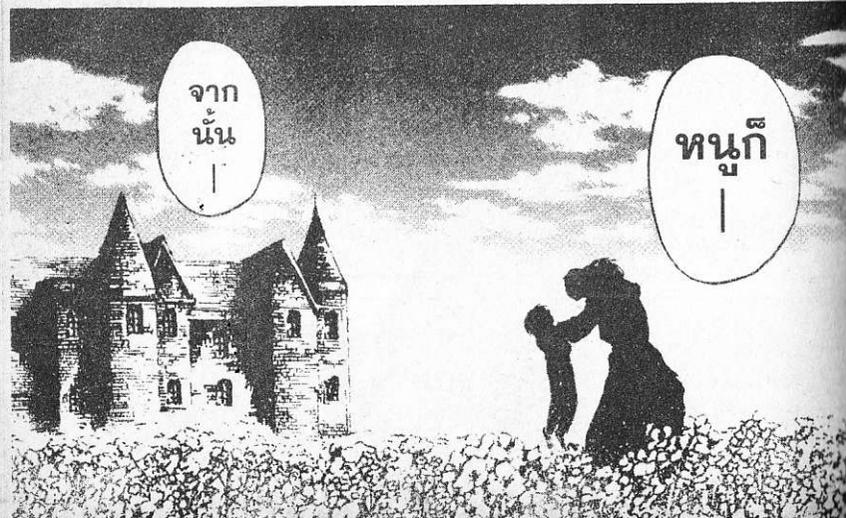
...รู้ด้วย
เหรอ
ว่าจะ
มาฆ่า
นะ?

อืม...
น่า
กลัว
มาก
เลย

แล้ว
พอหัน
กลับไป
ข้างนอก
หน้าต่าง
ก็...

มีทุ่ง
ดอกไม้
สีเหลือง
อ้อย |

จาก
นั้น
|

หนูก็
|

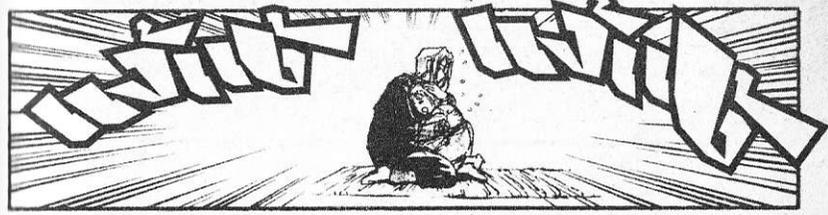

โดน
ผู้ชาย
ที่ตัวโต...
แล้วก็
ดำปิด
ปี...

บีบ
คอ
|

หนู
ก็เลย
|

แย้
ละสิ
|

ในใจของ
เอลเอนอด
มีความ
ทรงจำของ
คนอื่น
หลายคน
แฝงอยู่

ความ
ทรงจำของ
คนอื่น...?
ไม่ทรงจำ
มั้ง...

ที่เด็กคนนั้น
ตีมันเป็นควอวิต์
ที่ตุ๊กตาพรองซิน
ละลายหายไป...

จะบอกว่าตุ๊กตากล
มีความทรงจำ...
มีหัวใจกับเขา
งั้นเหรอ!

...มันก็พูดยากนะ
แต่มีข้อที่เข็ดตุ๊กตา
กับความทรงจำ
ที่โดนบีบคั้นน่าจะเป็น
ความทรงจำ
ของตุ๊กตาฟรองซัว
จริงมั๊ยล่ะ...

บางที
ตุ๊กตานั้น
อาจจะมี
“หัวใจ”ใน
วาระสุดท้าย
ก็เป็นได้

...อืม...
ถ้าฉัน
ความ
ทรงจำ
อันอื่นเป็น
ของใคร
ล่ะ?

ถูกขัง
ไว้ในห้อง
ที่เล็ก
และแคบ
จนแระจะ
!

แต่ที่
ละลายไปก็มี
แต่ตุ๊กตานั้น
ไม่ได้มี
คนอื่น
ด้วย...

ท่านผู้สร้าง
ได้นำเส้นผม
ของมนุษย์
ที่เป็นแบบ
สร้างตึขึ้น

มาทำเป็น
ส่วนศีรษะ
ของตึขึ้น
คะ....

จริงด้วย...
ตุ๊กตานั้น
ยังมีเส้นผม
ของมนุษย์
อยู่นี่นา
!!

เพื่อให้เหมือน
ว่าตึขึ้นคือ
ผู้หญิงคนนั้น
ก็กลับมาเกิด
ใหม่...

มาปานนี้
ก็คงสุด
ปัญญาที่จะ
รู้ได้ว่าเป็นใคร
แล้ว
ล่ะ...

บางทีจิตใจ
ที่ยังเป็น
เด็กของ
เอลเอนอล
อาจจะรับ
เอาความ
ทรงจำ
มากมาย
ที่แสน
จะหนัก
หน่วง
อย่างนั้น
ไม่ไหว
ก็ได้

ปล่อยให้
แบบนี้
จิตใจของ
เธอคงโดน
ความทรงจำ
อื่น
ครอบงำ
แน่ๆ!

จะเริ่ม
ไม่เข้าใจ
ว่าตัวเอง
คือใคร

และ
สภาพ
จิตใจ
ก็จะ
พังทลาย
ลง

...โซจิ
ให้ผม
จัดการ
เองได้
รีเปล่า
?

กรี
คุณ
?

มามือ...
อันเจรีนาปรารถนา
ให้เอลเอนอล
มีความสุขเช่น
คนธรรมดาจวบจน
วาระสุดท้าย

และผมก็ได้
สัญญากับ
มามือไว้

เด็ก
คนนั้น...
เอล
เอนอล
นะ

จะ
ต้องมี
ความสุข
ถึงจะถูก
!!

แต่เด็กคนนี้
กลับมา
มีผมสีเงิน
ซะก่อน

ถึงจะ
ขอมผมและใช้
คอนแทกต์เลนส์
ก็หลุดหายตา
พวกซีโรซานะ
ไม่ได้หรอก

แล้ว
เมื่อไหร่
ที่เรื่อง
ที่เด็ก
คนนี้
อยู่ที่นี้
แตก

ทั้ง
ซีโรซานะ
ทั้งอโตะมาต้า
ก็คงเชื่อมโยง
ถึงอันเจริน่า
ได้ทันที
เลยละ

เพราะ
ฉะนั้น

ผม
จะทำให้
เอล
โอนอล

เป็น
“ซีโร
ซานะ”

ผมจะ
พาเธอ
ออก
ท่อง
โลก

แต่
จะไม่ให้
เอลโอนอล
ได้สัมผัสกับ
อโตะมาต้า
เด็ดขาด

ผมจะ
ปกป้อง
ให้เอง

เธอไม่ใช่
ลูกของ
ไซจิกับ
อันเจริน่า

แต่เป็นเด็ก
ที่ป่วยเป็นโรค
ไซนาซ่าที่ผม
เก็บมาจาก
ประเทศไหน
ซักแห่งและ
ให้เธอดื่ม
อควอวิเต้

ผมจะ
บอกกับ
“ซีโร
ซานะ”
คนอื่น
อย่าง
นั้น

เรื่องที่
เอลโอนอล
เกิดที่ญี่ปุ่น
จะให้รู้ไหล
ไม่ได้
เด็ดขาด

เพราะ
ฉะนั้น
เอล
โอนอล

เธอจะต้อง
เรียนรู้วิถี
การต่อสู้
จากผมไป

ซึ่งนั่นไม่ใช่
วิธีต่อสู้กับ
อโตะมาต้า
หรอก
นะ

แต่เพื่อให้เธอ
สามารถรู้กับ
ทุกสิ่งที่ยึดขวาง
ความสุขของเธอได้...

เธอจึง
ต้องเป็น
“ซีโรจาเนะ”
ซะ

เอลเอนอล
ที่ถูกคุณกริ
พาวอก
เดินทาง
ตั้งแต่อายุ
4 ขวบนั้น

15 ปีต่อมา
เมื่ออายุได้ 7 ขวบ
ก็ไปเที่ยวเบรอน
ในฝรั่งเศส
เพื่อรับการฝึก
ในฐานะ
“ซีโรจาเนะ”

จึง
รู้สึก

มอง
ดู
ทุกสิ่ง

และจาก 7 ขวบ
เป็น 10 ขวบ
การฝึกซ้อม
ผ่านไป 15 ปี

ปีค.ศ.1960
(ปีไฮเวที่35)
ก็ออกเดินทาง
อีกครั้ง

กับคุณกริในฐานะ
“ซีโรจาเนะ”
ที่อายุน้อย
ที่สุด

ทุกอย่าง
ที่เธอ
ประสบคือ
ความ
เป็นจริง
ของเธอ

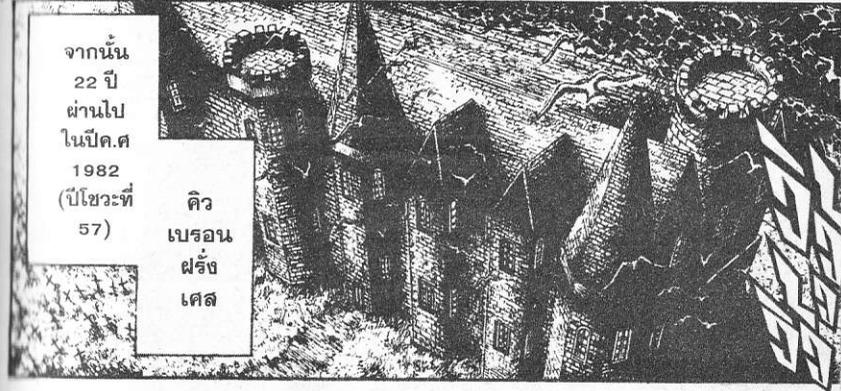
เธอ
สามารถ
คิดได้
ด้วย
ตัวเอง

ไม่เกี่ยวกับ
ความ
ทรงจำ
ของ
คนอื่น

จากนั้น
22 ปี
ผ่านไป
ในปีค.ศ.
1982
(ปีไฮเวที่
57)

คิว
เบรอน
ฝรั่งเศส

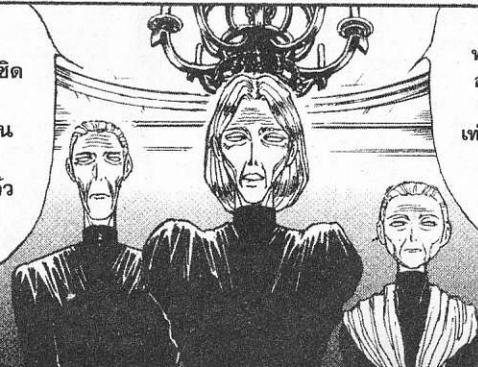

รวมทั้งเรื่องที่ว่า
เธอก็คือ
ตัวเธอเอง

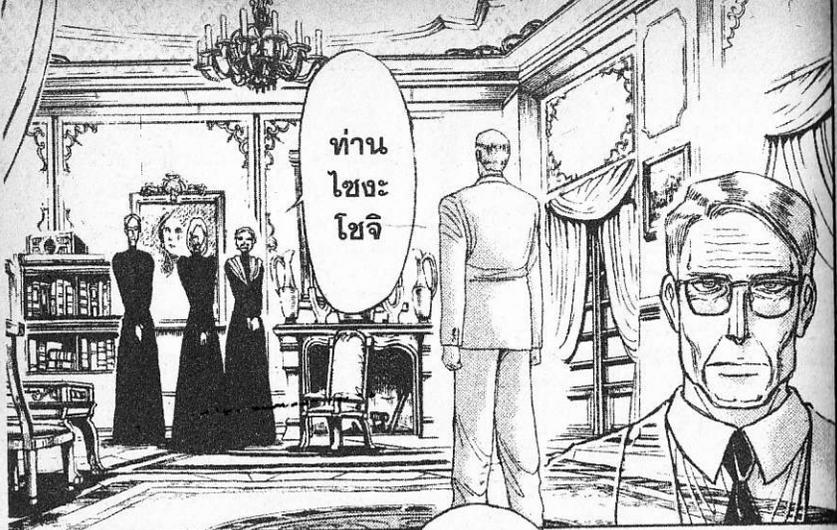

ผมก็จะ
ช่วยสอน
ให้ด้วย

คุณเป็น
นักสร้างหุ่นเชิด
ชั้นยอดที่
พวกเราใช้กัน
มาตั้งแต่
สมัยก่อนแล้ว

พวกเราเองก็คิดว่า
อยากจะช่วยเหลือ
งานของท่านคุณ
เท่าที่จะทำได้ในฐานะ
“ซีโรจาเนะ”
เช่นกันค่ะ

ท่าน
ไซจะ
ไซจิ

พอจะขอ
ทราบเหตุผล
ของการ
ไหว้วานครั้งนี้
สักหน่อย
จะได้ไหม
คะ?

ที่ว่า
“ช่วยจัดหา
ซีโรแกนะ
ที่อายุน้อยที่สุด
ส่งไปที่ญี่ปุ่นที”
นั่นนะคะ...

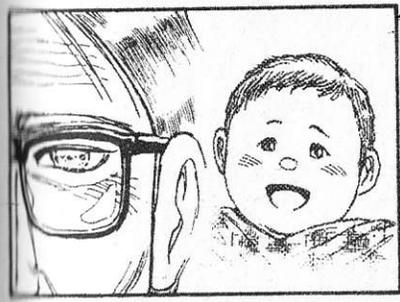
อันเจริंना
ภรรยาของผม
นับจากปี 1910
ที่เธอหาย
สาบสูญไป
ได้ถูกพบแล้ว
ในปีนี้
ครับ...

แต่ว่า
เธอ
ได้
เลีย
ไป
แล้ว
|
และใน
ร่าง
กาย
ของเธอที่
กลายเป็น
หินนั้นก็
ไม่มีศิลา
ไร้กระด้าง
อยู่...

ที่เหลื่อ
ก็ตาม
ที่ได้แจ้ง
มาแล้ว
นั่นละ
ครับ

...แล้ว
มาพิกนี้
ผมก็
นึกขึ้น
ได้

ว่า
ภรรยา...
เธอเคย
พูดทิ้ง
เอาไว้
แบบนี้
ครับ...

ศิลา
ไร้กระด้าง
จะอยู่กับ
ผู้ที่มี
รอยยิ้ม
สดใส...

ผู้ที่มี
รอยยิ้ม
สดใส
|
แล้ว
คุณ
คนนั้นคือ
...?

ตอนนี้
ยังไม่อาจ
ทราบได้
แต่คิดว่า
น่าจะอยู่ใน
ญี่ปุ่น

เพราะฉะนั้น
จึงจำเป็นต้องใช้
“ซีโรแกนะ”
ในการ
ค้นหา
ครับ

ศิลา
ไร้กระด้าง
ซ่อนไว้ได้
แค่ในตัว
ของเด็ก
เท่านั้น

การตรวจ
สอบ
แบบนี้
ให้ผู้หญิง...
ยิ่งถ้าอายุ
พอๆกับเด็ก
ทั่วไปด้วยล่ะก็
ผมคิดว่าก็
ยังเหมาะสม
ครับ...

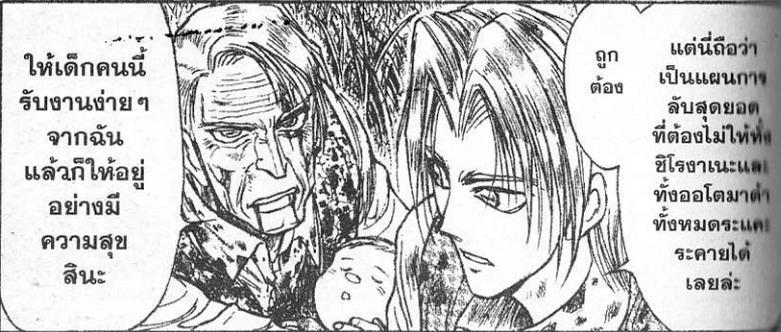

โกหก
ไปเถอะ...
ส่วน
เหตุผล
จะอะไร
ก็ได้

เมื่อไหร่
ที่ทำไม
เอลโอนอลมา
ที่ญี่ปุ่นในฐานะ
"ชิโรงาเนะ"
ได้ตอนนั้นเอง
ก็จะปลอดภัย

ฉากที่38 เงาดำที่ซ่อนเร้น

ชิโรชิโรชิโร

ให้เด็กคนนี้
รับงานง่าย ๆ
จากฉัน
แล้วก็ให้อยู่
อย่างมี
ความสุข
สินะ

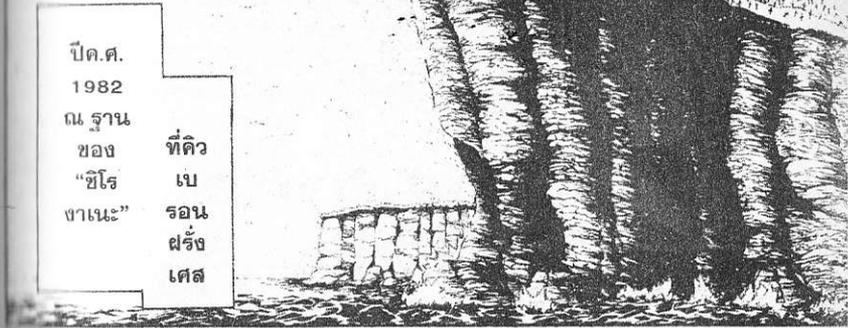
ถูก
ต้อง
แต่นี่คือว่า
เป็นแผนการ
ลับสุดยอด
ที่ต้องไม่ให้ทั้ง
ชิโรงาเนะและ
ทั้งออลโตมาต้า
ทั้งหมดตระแ
ระคายได้
เลยล่ะ

แผนการของทั้งคู่
ที่คิดขึ้นในปีค.ศ.1930
ที่หมู่บ้านคโรงะ
ดำเนินไปได้ด้วยดี
อย่างน้อยๆ
ก็จนถึง
ปีค.ศ.1982

เพราะ
แผนการ
ดัง
กล่าว
|

ได้เริ่ม
พังทลาย
จากส่วน
ที่ไม่มีใคร
คาดถึง
!!

ปีค.ศ.
1982
ณ. ฐาน
ของ
"ชิโร
งาเนะ"
ที่คิว
เบ
รอน
ฝรั่งเศส

เพื่อ
การค้นหา
ศิลาจารึกระด้าง
ที่หายไป
ในญี่ปุ่น

จึงอยากจะให้
ส่งชิโรงาเนะ
เพศหญิงที่
อายุน้อยที่สุด
ไปที่ญี่ปุ่น
ครับ

ตอนที่
อันเจรีน่า
ตาย
ภายในร่าง
ไม่มีศิลา
โร้กระด้าง
อยู่

และ
ศึลานั้นก็
สามารถเก็บ
ซ่อนไว้ได้
แต่ในตัว
ของเด็ก
เท่านั้น

ดังนั้น
ผู้สืบหาขัง
เป็นเด็กสาว
อายุน้อย
ก็จะขังสะตวง
อย่างนั้น
สินะ...

เด็ก
คนนั้น
เกิด
มาได้
72ปี...

ดังนั้น
แบบ
ซิโรซานะ
ก็ราว ๆ
14 ปี
ค่ะ

เป็น
เด็กสาว
ที่กรี
คริสตอฟ
เรส
ที่คน
รู้จัก...

พบตัว
เมื่อตอนที่
เดินทางอยู่
แถบสแกน
ดิเนเวีย
ค่ะ

ของ
กรรยาหม
ก็เที่ยว
สืบเสาะ
ค้นหา
เป็นเวลา
ยาวนานถึง
70 ปี

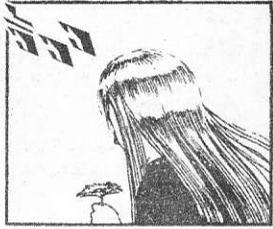
แต่กลับ
ไม่พบแม้แต่
เงาของศิลา
โร้กระด้าง
อันสำคัญ
นั้นเลย

โปรดให้
โอกาสผม
ได้ล้างอาช
ด้วยเถอะ
ครับ

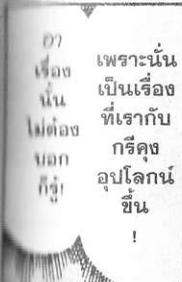

กรีได้ให้
จควอวิได้
แก่เด็กคนนั้น
ที่ทรมาณ
เพราะโรค
ไซนาซ่า

และพวกเรา
ก็โตให้ความรู้
ของซิโรซานะ
แก่เด็กคนนั้น
ค่ะ...

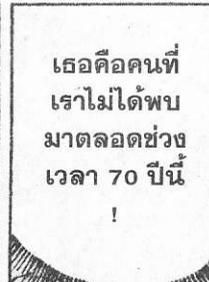
มี
"ซิโรซานะ"
ที่เหมาะสม
อยู่ค่ะ

เพราะนั่น
เป็นเรื่อง
ที่เราเก็บ
กร็คซง
อุบุโลกน
ขึ้น

ที่
จริง
|
ที่
จริง
แล้ว
!!

เธอคือคนที่
เราไม่ได้พบ
มาตลอดช่วง
เวลา 70 ปีนี้
!

ลูกสาว
สุดที่รัก
ของเรากับ
อันเจรีน่า

เอ...
เอเล
โอ
นอล...

โอะ...
โอ...

ไม่ได้...นี่เรา
เพิ่งเคยเจอ
เอเลโอนอล
เป็นหนแรก
!

ทำตัว
ให้เหมือน...
ผู้มาขอรับรอง
เรื่องงาน
ตามปกติ
ทั่วไป...

จะ...ไ
เธอคือ
คุณ...
เอเลโอนอล
สินะ...

ยินดี
ที่ได้รู้จัก
ฉันมา
จากญี่ปุ่น
ชื่ออะไร

ไม่ได้
พบกัน
นาน
เลย
นะคะ

ท่าน
ปู่
ไซจิ

อะ

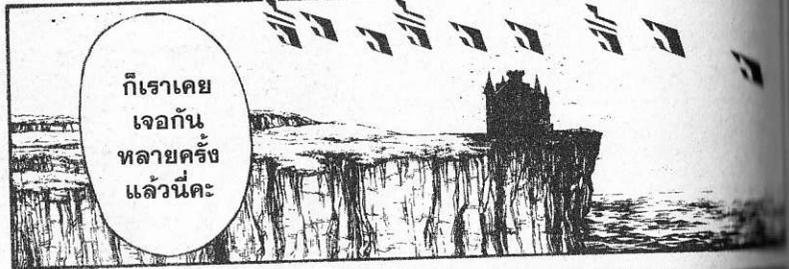
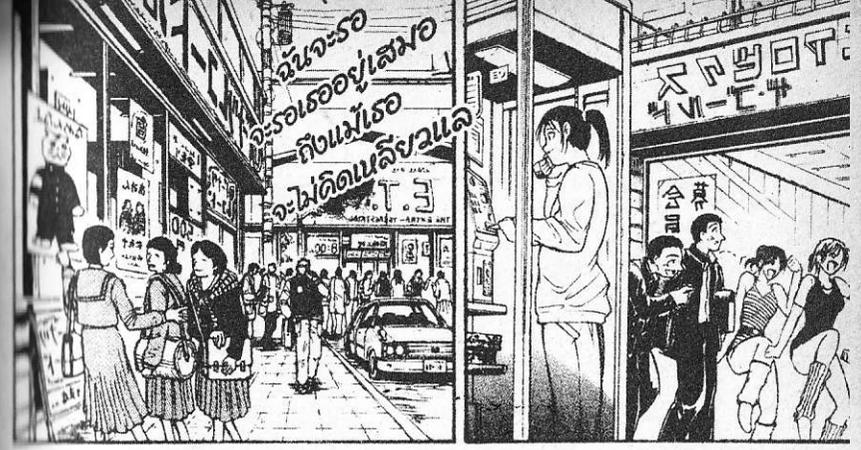
ทำไม
ถึง...

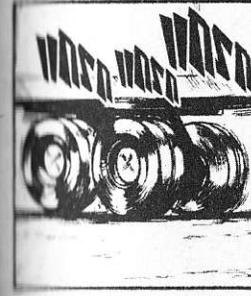
...ทำไม
ถึง
รู้จัก...
ฉันได้
ล่ะ...
?

ท่าน
ปู่
ตาม...
แปลก
นะคะ

ก็เราเคย
เจอกัน
หลายครั้ง
แล้วนี่คะ

นี่ๆ
ฝรั่งคนนั้น
ใช้ได้
เลยนะ
เธอ!

จริง
ด้วยๆ

ตอนนี้
จะขยายเขต
ไปยังญี่ปุ่น
เมื่อ 5 วันก่อน

ซึ่งก็คือที่โตเกียว
ในช่วงฤดูใบไม้ผลิ
ของปีค.ศ.1982

ที่นี่
เทร้อ

เอ่อ... ท่านประธาน เหนือคะ?

ไม่ทราบ ว่าได้นัดหมายไว้ล่วงหน้า...

ท่านประธาน งานยุ่งมากนะคะ หากไม่ได้นัดล่วงหน้าเกรงว่าจะ...

แง่ลบนะเธอ

เก็บสติเอาไว้

ด้าย

อรุณสวัสดิ์วันนี้ อากาศดีจังนะ

โฮ โฮ ?

แนว ล้ามาก ใจอ่อน

ไม่เป็นไรครี๋ย เพราะนั่นก็แค่พูดไปเพื่อจะได้สนิทสนมกับคุณ ทั้งสองท่านนั้นเองครับ

แต่ว่าหากอยู่แบบนี้ต่อไปสักที บางทีผมอาจจะถูกผู้ชายคนอื่นเขม่น และถูกไล่ออกไปหาท่านประธานก็เป็นได้นะครับ

ด้าย ด้าย ด้าย

กรี๊ด ไม่ใช่ เรอะ เนี่ย ~!

กรี๊ด

อ๊ะ อรุณสวัสดิ์ดีค่ะ ท่านประธาน

อรุณสวัสดิ์ครับ ท่าน

อืม อรุณสวัสดิ์

วันนี้มีการประชุมกับพวกหัวหน้าฝ่ายต่างๆค่ะ แล้วจากนั้นก็จะมีพูดถึงว่าด้วยส่วนที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

อุตสาห
มาเยี่ยม
เลยนะ
สบายดี
รีเปลา ?

ก็...
นะ
ดิน
เอง
ก็ดู...

ซู!!
นั่นมันชื่อตอนเป็น
ซีโรงาเนะตะหากละ
ที่ญี่ปุ่นนี่ฉันไซชื่อว้า
ไซจะ ซาดาโยชิ
มาตั้งแต่สมัยเมจิ
โน่นแล้วนา!

แล้ว...
...จะ
ลงได้
รียัง...

รู้แล้ว
ละนา
คงช่วย
คุณด้าน
การงาน
และก็
ด้านจิตใจ
สินะ ?

เห็น
ว่า
รู้จัก
กันมา
นาน
เลย
นี่

ไซ
ก็คบหา
กันมา
นานกว่า
ร้อยปี
แล้ว
ละ...
ประมาณ
ว่าเหมือน
เป็นยิ่งกว่า
พี่น้องแท้ ๆ
ซะอีก

เธอ
ช่วยพากรี
ไปที่ห้อง
ประธาน
ที่ได้มั้ย ?

ช่วย
ลงก่อน
ได้มั้ย !

ฮะฮะ
ฮะฮะ
ฮะฮะ
!!

ว่าที่ว้าเดอะ
ไม่ได้มา
เยี่ยมที่นี้
ตั้งสิบปี
ได้แล้ว
สินะนี่ ?

ฮา...
ยังใหญ่โต
ไม่เปลี่ยน
เลยนะ แดม
ตัวองค์กร
ยังดูใหญ่ขึ้น
อีกด้วย

ก็ทางนี้
มีข้อมูล
งานวิจัย
หุ่นเขียด
ตลอด
ร้อยปี
อยู่นี่นะ

ไม่ตลก
เลยนะ
ไซจิ

จริงๆเลย
โดนเขา
ทำบ้าน
ทุกที่สิน่า

อย่าพูด
อย่าง
นั้นนำ
กรี

เพราะหลังจาก
เรื่องทั้งหมดบ้าน
คุณโรงะนั้น
ก็โตต้นนี้ละ
คอยช่วยเหลือ
ในหลายๆ
เรื่อง

แล้ว
เอล
โณเอล
สบายดี
รีเปลา ?

ไม่ไห้
เอลโณเอลถูก
ใช้เป็นภาชนะใส่
“ศิลาโร้กระต่าง”
แต่ให้เธอได้มี
“ความสุข”
ในฐานะมนุษย์
ธรรมดา

แผนการ
ของพวกเขา
ดูท่า
จะราบรื่น
ดีสินะ

อา...พออกจาก
คิวเบรอนเมื่อ
20 ปีก่อนก็ออก
เดินทางไปทั่วโลก
กับผม และตอนนี้
ก็กลับไปนั่นเพื่อ
รายงานผล

...แต่สุดท้าย เธอก็ต้องสู้กับ ออโตมาตา ในฐานะ ชิโรซานะ จนได้นั้น ละ...

มันช่วย ไม่ได้ หรือ... ในเมื่อ เด็กนั้น มีผมและ ตาสีเงิน ชะแล้ว การ จะซ่อน ก็มีแต่ ซ่อนในหมู่ ชิโรซานะ ด้วยกัน เท่านั้น

เหตุผล ที่จะเรียกให้ เอลเอนอล มาฉันคิดว่า จะเอาเป็น "เพื่อให้ช่วยหา ติลาไร้กระต้าง" นะ...

โฮ กิตินี่ |

หาใช่ใจ ก็คงไม่เจอ หรือ เพราะอยู่ใน ร้าง ของเจ้าตัว นั้นะ

แต่ว่า... ผม ไม่อยาก ให้ เอลเอนอล ต้องสู้...

ฉันก็เหมือนกัน... แต่เธอเอง ก็คอยปกป้อง เด็กคนนั้น อย่างสุดกำลัง ไม่ใช่เธอละ

แล้วก็ระหว่าง ที่คอยเฝ้าดู เด็กนั้น ปฏิบัติงาน ที่เรียบง่าย ง่าย

ฉันก็จะเรียก เขาเวลาของพ่อลูก 70 ปีของฉันและ เอลเอนอล กลับคืนมาซะทีละ

เพราะ อย่างนั้น ฉันเลยวางใจ และอดทน ไม่ไปพบ มาตลอด 70 ปีนี้ได้

โฮจิ |

ให้อดทนจน จนเด็กนั้นมี อายุสักหน่อย แล้วฉันค่อย เรียกมาที่ ญี่ปุ่นนี้ สិនะ....

โฮ... เอลเอนอล ไม่เคยพบกับคุณเลย ตั้งนั้น

ถึงจะถูกส่งให้ มาทำหน้าที่ ในญี่ปุ่นนี้ ในฐานะ ชิโรซานะ ก็ไม่มีใคร คิดว่าเด็กนั้น เป็นลูกสาว ของคุณ หรือ

อยากจะทำให้ เด็กคนนั้นได้มี ความสุขตามที่ ฉันเจริ่น่า ต้องการ...

โฮจิ |

อะไร เรอะ กริ คุง

แสดง ว่า... คุณ เคยชกครั้ง สิ้นะ ?

ยังไม่เคย พบกับ เอลเอนอล เลยซักครั้ง สิ้นะ ?

พูด
อะไรนะ
กรี๊ด
!

ของ
มันแน่น
อยู่แล้ว!!
ฉันจะไป
โกหกเธอ
ให้ได้
อะไร
ขึ้นมา
เธอ
!!

ฉันมีชีวิต
โดยที่ตั้งหน้า
ตั้งตารอวันที่
จะได้พบกับ
เอลเอนอล
ก็จริง

แต่ก็
ไม่ใช่นาที
กระทำการ
อะไรก่อนจะถึง
เวลาที่
เหมาะสม
หรอกนะ!

เด็ก
คน
นั้น...

กำลัง
จะกลาย
เป็น
“ตุ๊กตา”

หนูเป็น...
ตุ๊กตา
ที่น่า
สังสาร...

ที่ลิ้ม
แม่แต่
วิธี
การ
ขี้ม...

เมื่อตอนที่
พบกับ
ก่อนหน้า
ท่านไปพูดแบบ
นั้นคะ...

อย่าว่าแต่
เรื่องพบ
เด็กนั้นเลย
แม่แต่
คิวเบรอน
ฉันก็ยังไม่ได้
เฉียดไป
ด้วยซ้ำ!!

มีอะไร...
อย่าง
นั้น
เธอจะ?
กรี๊ด
!

ขอโทษ
นะ
ไซจิ...

ไม่ใช่
ว่าจะ
สงสัย
คุณหรอก
นะ...
แต่ที่มา
วันนี้ก็เพื่อ
ตรวจสอบ
ให้แน่ใจ
นะ...

เรื่อง
อะไร
เธอจะ?

ท่าทาง
ของ
เอล
เอนอล
ดูแปลก ๆ
ไป

นา
?

และ
ก่อน
หน้า
นั้น
ก่อน
หน้า
นั้นก็
ด้วย

ไม่
ใช่
...!
ไม่
ใช่
...!!

เรายัง
ไม่เคยพบ
กับเธอ
ซึ่ง ๆ
หน้า...
มา
ก่อน
เลย
!!

และเรา
ไม่ได้พูดกับ
เด็กคนนั้นว่า
“หนูเป็น
ตุ๊กตา”
อีกด้วย!!

เพราะ
ฉะนั้น...
จึงต้อง
ปกป้อง
เด็กผู้ชาย
คน
หนึ่ง...

ไซจิ รีบๆไปพา
เอเลโอนอลมาที่ญี่ปุ่น
ให้เร็วที่สุดเถอะ!

จริง ๆ ควรต้อง
รอเวลาอีกหน่อย
แต่ตอนนี้ให้พา
เอเลโอนอล
มาไว้ใกล้ ๆ และ
คอยปกป้องก่อน
!

ไม่อยากจะเชื่อก็จริง...
แต่ว่า
ดูเหมือน
ว่าจะมี
มือที่สาม
ซะแล้วล่ะ
!

ท่านปู่
หนูทน
ไม่ได้กับ
เรื่องในตัว
หนูเอง
เป็น
ตุ๊ก
ตา

ใคร
กัน
!?
อะ...
อา...
ใครกัน
ที่มาพูด
เรื่อง
พรรคนี้กับ
เอเลโอนอล
ของเรา
!?

และเจ้าตัว
ที่แฝงในเงานั้น
คงวางแผน
จะทำอะไรกับ
เอเลโอนอล
แน่ ๆ !!

ไปที่ญี่ปุ่น
ด้วยกัน
กับฉัน
เถอะ
นะ
เอเล
โอ
นอล

เอเล
โอ...
นอล
?
ท่าน
ปู่...
เรียก
ผิดแล้ว
ค่ะ

ชื่อ
ของ
หนูคือ
“ชิโร
งาเนะ”

เป็น
ตุ๊กตา
ที่น่า
สงสาร...
ที่ลืม
แม่กระทั่ง
วิธีการ
ยิ้ม...

ชื่อ
ของ
หนูคือ
“ชิโร
งาเนะ”
เป็น
ตุ๊กตา
ที่น่า
สงสาร...
ที่ลืม
แม่กระทั่ง
วิธีการ
ยิ้ม...

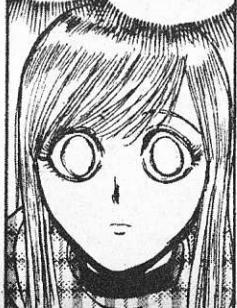
ใคร?
ใครที่ทำให้เด็ก
คนนี้เป็น
แบบนี้?
กัน?
ไม่...
ไม่ใช่
นะ
เอเล
โอ
นอล...
ชื่อ
ของ
หนูคือ
เอเล
โอ
นอล

ฉากที่ 39 ตุ๊กตาจริงของงา

การฝึกสอน
ของที่นี่เข้มงวด
แต่ไหนทีพอจะ
รู้อยู่หรอก

แต่เด็กคนนี้...
แววดากลับ
ไม่แสดงออกถึง
อารมณ์เลยแม้แต
น้อย!

แม่แต่ในหมู่
ชิโรงาเนะที่เรา
รู้จัก ก็ยังไม่มี
ใครเป็นถึง
ขนาดนี้เลย...

ใครไป
พูดอะไร
ใส่เด็ก
คนนี้
กันนะ
!?

เอเล
โอนอล
...ไป
ญี่ปุ่น...

กับ
ฉัน...
เถอะ
นะ!

จากนี้พวกเรา
ซีโรจะนะ
ทั้งหมด จะรีบ
รุดไปยังแต่ละ
พื้นที่และทำลาย
พวกมัน

เอเลโอนอล
เธอจะไป
ทางฝั่งยุโรป
ตะวันออก
ก็แล้วกัน

จะไม่
ให้ใคร
เข้าใกล้
เด็กคนนี้
ได้อีก
แล้ว

เราจะ
ปกป้อง
ลูกสาว
ของ
เราที่
ญี่ปุ่น

คะ

ให้
ปกป้อง...
เด็กผู้ชาย
ที่ญี่ปุ่น
สินะคะ...

เด็ก
ผู้ชาย
...?

พูดอะไร
นะ...?

เอา
อย่างนั้น
ก็ได้ จะยอม
มาด้วยกัน
แล้วสินะ
?

เอเล
โอ
นอล
!

คะ

แต่...
แต่ว่า
เอเล
โอนอล
จะไปกับ
ผม...

ขอโทษ
นะคะ
ท่าน
ไซจิ

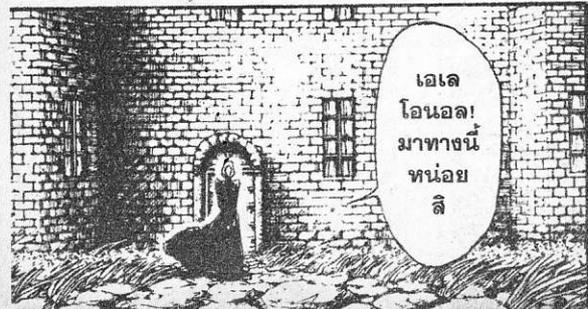
เพราะยัง
งง
ซีโรจะนะ
ก็คือ
ผู้ทำลาย
ตุ๊กตา
นะคะ

ไป
นะคะ
ท่าน
ปู่

ฮ...

ไม่
เอเล
โอ
นอล
!

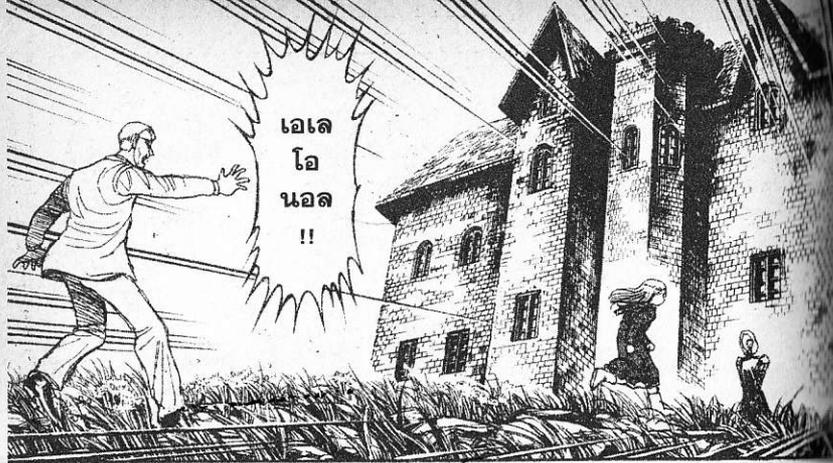
เอเล
โอนอล!
มาทางนี้
หน่อย
สิ

อลโตมาตา
ที่อยู่
ทั่วโลกเริ่ม
เคลื่อนไหว
กันแล้ว

หนต้อง
ไปอยู่
กับฉัน
ที่ญี่ปุ่น

เอเล
โอนอล
!!

เฮ้อ...
ขอ
โทษ
ด้วย
ครับ

นี่มัน
เรื่อง
อะไร
กัน!

ที่กรี
ตามก็คือ
เรื่องนี้
เอง
ซึ่งเรอะ
!

ไซจิ
แสดงว่า
คุณแน่
ไม่เคย

พบกับ
เอเล
โอนอล
เลย
ซักครั้ง
สินะ?

ก็เราเคย
เจอกัน
หลาย
ครั้ง
แล้ว
นี่คะ

ฉันเพิ่งจะได้
เจอกับเด็ก
คนนั้นเป็น
ครั้งแรก...
นี่มันหมายถึง
ความว้ายังไง
กันแน่น?

...คะ
คุณมาที่นี่
หลายครั้ง
แล้ว
คะ...

ผะ...
ผม
เคยมา
ที่นี่
?

จะ...
จริง
หรือ
ครับ?

ถามอะไร
ประหลาด
จริง
นะคะ

ทุกครั้งที่
มา
คุณก็จะ
อธิบาย
เรื่องทาง
ใช้หุ่นเวทิต
ให้พวกเขา
ฟังยังไ้
ล่ะคะ

มีใคร
ปลอม
ตัว
เป็น
เรา

แล้ว
มาที่คิว
เบอร์อน
นี่!

หลอก
พวก
ลูซิล

และคอย
กรอกหู
เอเลโอนอล
ว่า
“หนูเป็น
ตุ๊กตา”
มาตลอดเลย
หรอะ
!?

ไม่ยาก
จะเชื่อก็จริง
แต่รู้สึกว่าจะมีเงาของ
ใครแอบแฝง
อยู่นะ
ไซจิ...

และมัน
ก็วางแผน
จะทำ
อะไรกับ
ออลไอนอล
อยู่ด้วย

ซีโรฯนะ
มีพลังที่
รับรู้ถึง
ตัวตนของ
ออลไอนอล
มาได้

ไม่ได้
มีตกตา
อยู่ใกล้ๆ
พวกเรา
เลย

นับจาก
วันนั้นมา
ถึงวันนี้
เป็นเวลา
72 ปี
ผู้ที่สามารถ
วางแผน
การร้าย
ได้...

เขา...
นอกจาก
พวกเรา
แล้วจะมี
ใครได้
อีก...

ยังจำ
เรื่องคืนที่
หมู่บ้าน
คูโรตะเมื่อ
72 ปีก่อน
ได้รีเปลา
ไซจิ?

ได้สิ...
เรื่องตอนที่
คนในหมู่บ้าน
ไม่อยู่ก่อนที่
ออลไอนอล
จะบุกโจมตี
สินะ

ผู้ที่ออกมา
น่านขนาดนั้น
ทั้งที่ไม่ใช่
ออลไอนอล
ยังรู้ความ
เคลื่อนไหวของ
ผมกับคุณ...

ซี...
ซีโร
ฯนะ...?

ตอนนั้น
คนใน
หมู่บ้าน
พูดว่า
แบบนี้

ท่านไซจิ
บอกว่ามี
ของอะไร
ให้ท่าน
!

แล้วยังเชิญ
ไปพักใน
ที่ที่อีก
ด้วยนะ!

แต่ฉัน
จำไม่ได้
ว่าเคย
พูด
แบบนี้...

ถูกต้อง...
และผู้ที่
สามารถ
เลียนแบบ
คุณได้โดย
ไม่มีใคร
คิดสงสัย

ทั้งยังมี
ความรู้เรื่อง
การสร้างหุ่น
ขนาดที่สามารถ
อธิบาย
แจกแจง
ได้...

คิดๆไปเขา
นั้นอาจจะเริ่ม
ปลอมเป็น
คุณตั้งแต่
ตอนนั้น
ล่ะมั้ง...

...แล้ว
ใครกัน
ล่ะ?
ออลไอนอล
อะ...
?

ก็น่าจะพอ
ระแคะระคาย
บ้างแล้วนี่
ไซจิ
!

ไม่น่า
เชื่อ
!

หรือ
ว่า...
นั่นจะ
เป็น...

ก็คือ
ไซงะ
ซาดา
โยชิ

หรือ
ชื่อจริง
“ชิโรงาเนะ”
ติน
เมสทอล
นั่นล่ะ

ไม่
จริง...
เขานะ
เธอ...

จะไม่เชื่อ
ก็ไม่แปลก
หรือ
ก็เป็นสหาย
ที่คบกัน
มานาน
นี่นะ

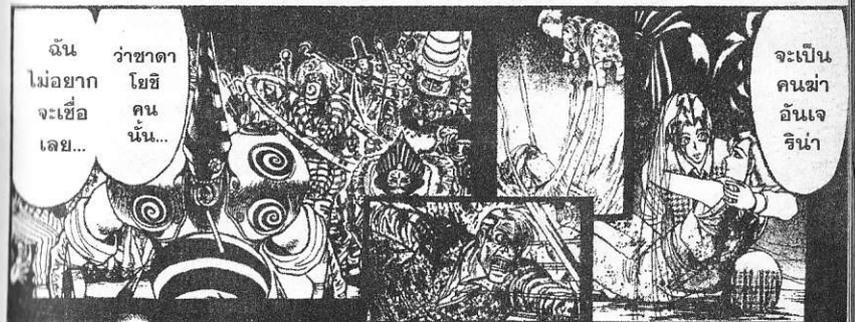
แต่
นอกจาก
เขาก็
ไม่มีใคร
อื่นที่เข้า
ข่าย
แล้ว...

แล้ว
เพื่อ
อะไร
ล่ะ...

เขาจะ
ปลอมเป็น
ฉันไปเพื่อ
เป้าหมาย
อะไรกัน
!?

ตอนนี้ยังไม่รู้
หรอก...
เพราะอย่างนี้
ผมเลยว่าจะ
ลองตรวจ
สอบดู

ฉัน
ไม่ยาก
จะเชื่อ
เลย...

ว่าซาดา
โยชิ
คน
นั้น...

จะเป็น
คนฆ่า
อันแจ
ริน่า

และทำให้
เอลเอนอล
กลายเป็น
แบบนี้
ไป...

แล้ว
วันเวลา
ก็ผ่านไป

ซีโรจานะ
=เอเลโอนอล
ก็โตไปทำศึก
ที่สังการีและ
โรมาเนีย

ส่วนทางกริ
ก็เริ่มสืบ
เรื่องของ
ซาตาโยชิ=ติน

ติน?
อ้อ
หัวหน้า
ของ
“หน่วย
ออร์แกน”
นะเหรอ

...อลซากจะรู้
รายละเอียด
ที่เขา
กลายเป็น
ซีโรจานะ
ซึกทนอนนะ

จากที่ฟังมาจากลูซิล
เห็นว่าคนที่ทำให้เขา
เป็นซีโรจานะเป็น
คนเดียวกับที่เก็บ
คุณมาสินะ?
ริอคเคนฟิลด์

มี
อะไร
ขึ้น
เหรอ
ใจ?
กริ

Irkutsk...
แถว ๆ
รอยต่อ
ระหว่าง
ไซเวียดกับ
มองโกล
สินะ...

ในห้อง
ข้อมูลของ
ซีโรจานะ
ก็มีบันทึก
ไว้แค่
นั้น...

นั่น
ออกจะ
แปลก ๆ
อยู่นะ
กริ

เอ
...?

บ้านเกิด
ของคุณ
วาเลนติน
คือที่หมู่บ้าน
ริมทะเลสาบ
Baikal
ใกล้ ๆ กับ
Irkutsk

ดูเหมือนเขา
จะเป็นผู้
รอดชีวิตของ
หมู่บ้านเล็ก ๆ
นั่นที่โดน
โรคไซนาซ่า
เล่นงาน

เพราะ
อย่างนั้น
เขาถึงพูดว่า
จะไม่เข้าไปใกล้
ทะเลสาบ
Baikal
อีก...
และยังว่า
ไซคิตีที่นับจาก
ตอนของเขา
มาไม่เคยมี
โรคไซนาซ่า
ระบาดแถวนั้น
อีกเลย

อ้อ...
คุณวาเลนติน
เหรอ...
วาเลนติน
สวาคอฟ
เขาน่ะเสีย
ไปแล้วล่ะ

รู้
แล้ว...
ที่
คาสิป
สินะ

แล้วไม่เคย
ได้ยินเรื่อง
ของติน
จากเขา
บ้างเลย
เหรอ?

ถ้า
อย่าง
นั้น...
ติน

เรื่องที่ว่า
ถูกวาเลนติน
ทำให้เป็น
ซีโรจานะ
ที่ Irkutsk
นั่นก็...

ใช่...
แทบจะ
เป็นไป
ไม่ได้
เลย

ไม่เลย...
ก็เขาถูกคุณ
วาเลนตินเก็บมา
ก่อนฉันนานมาก
แล้วนี่นะ

ฉันจะอะไรก็ได้...
รู้สึกจะเป็นช่วง
ปี 1820
แถว ๆ แถบ
Irkutsk

ฉัน...ติน
ไปติดโรค
ไซนาซ่า
มาจากไหน

และได้รับควอวิเต้
จากใครถึงกลายเป็น
ซีโรจานะกันแน่!

และแล้ว 7 ปี
หลังจากที่ไซจิ
ได้พบกับ
ชิโรซานะ
=เอลเอนอล
เป็นครั้งแรก
ที่คิวเบรอน

ปีกระ
1989
ได้เกษียณ

ไซ
ถูกแล้ว
กรีคุง

ฉันเองก็
ลองสืบค้นอดีต
ของซาดาโยชิ
เท่าที่จะทำได้
ดูแล้วแต่ก็
ไม่พบอะไรเลย

รวมทั้งเรื่อง
ตอนที่เกิด
เหตุการณ์
คืนนั้นที่
หมู่บ้านคุโรจะ
เขาอยู่ไหน
ก็ด้วย...

มา
ขบกวณ
ชิเปลา
เนีย
คุณพ่อ
?

ไม่
หกรอก
มี
อะไรละ
ซาดา
โยชิ
?

...คือ
ว่า

อว....
ลมาชิก
ในหน่วยที่
เขารับหน้าที่
อยู่ที่ไม่เห็น
ตัวเขา
เหมือนกัน

แต่ว่ากรี
ยังใจๆฉัน
ก็สงสัยเขา
ไม่ลงจริงๆ...
จะเป็นเขา
จริงๆๆ
เธอะ...

ไซจิ
มันยัง
อันตราย
ที่จะเชื่อถือ
เขา...

ขอโทษนะ
ไวโทร
มาใหม่
ละกัน

เซ็ญ

เกิด
จนได้
นะสิ

อะไร
เธอะ

ก็ลูกของ
ผู้หญิง
ที่คบกันอยู่
ข้างนอก
ใจละ

อะไร
นะ
!?

นี่นาย...
ไม่เคยได้ยิน
มาก่อนเลย
นะเนี่ย!

ฉัน
ก็คงจะ
แต่งงาน
กันสินะ

ฮะฮะ
ฮะฮะ
ฮะฮะ
!

จะเป็น
ไปได้
ยังไง
ผมก็
อายุ
ปูนนี้
แล้ว
นะ

ซาตา
โยชิ

แต่จะ
จ่ายเงิน
ให้แล้ว
รับมา
เลี้ยงดู
ติ่มย
น้ำ

ชื่อ
ก็ตั้ง
ให้ว่า
“มาซาฮิ”
เป็น
ใจ

ผม
นะ

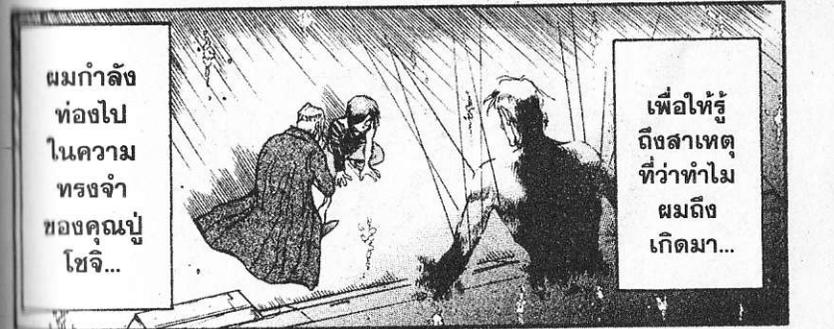
ไม่ว่า
เรื่องอะไร
ก็ขอบ
ที่จะ
“ชนะ”
เท่านั้น

อะ เตียว...
ซาตาโยชิ

ผมคือ
ไซงะ
มาซาฮิ

เป็น
นักเรียน
ป.5
ในสมัย
ปัจจุบัน

ผมกำลัง
ท่องไป
ในความ
ทรงจำ
ของคุณปู่
ไซจิ...

เพื่อให้รู้
ถึงสาเหตุ
ที่ว่าทำไม
ผมถึง
เกิดมา...

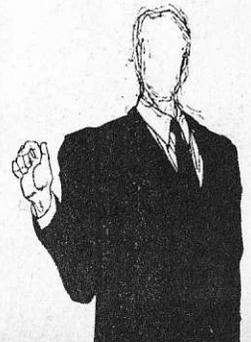
ในความทรงจำของคุณปู่
ที่ไม่คิดว่าจะเกี่ยวกับ
บิดตานั้นกลับมีเรื่อง
ของคุณพ่อออกมา

ทำไมคุณพ่อ
ถึงยกมรดก
ให้กับลูกเมียเก็บ
อย่างผม?
อยากจะให้ผม
ทำอะไรเหรอ?

“ปัจจุบัน”
ของผมที่
คุณพ่อ
สร้างขึ้น
กับ
“อดีต”
อันยาวนาน
นั้นมาบัดนี้
ได้เชื่อมโยง
ถึงกันแล้ว
!

ไซงะ
มาซาฮิ
ครับ

ตอนที่ 40

3 ปีก่อน

ฮะฮะ
คุณปู่
ขำจัง

ปี ค.ศ.
1997
วันที่ 2
เดือน
กุมภาพันธ์

ที่
คฤหาสน์
ไซงะ
โตเกียว

แล้วผม
ก็เริ่มดู
ความทรงจำ
ของคุณปู่
ต่อ

ปี ค.ศ. 1997
ปีที่พวกคุณปู่
สู้กับคุณพ่อ

ซาดาโยชิ
นี่มัน
อะไรกัน
โอ้แผน
การนี้
นะ...

นาย
คิดจะ
ทำอะไร
อยู่กับ
แม่
นา ?

มัน
การแสดง
ก็ได้เปิด
ขึ้นใน
รูปแบบนี้
นั่นเอง

โธษ
อย่า
กลัว
พ่อก
นะ!

หวา...
เร็ว
จังเลย
คุณปู่
!

ไกล
!

คุณปู่
ยอดไป
เลยฮะ
นี่ขนาดผม
วิ่งเต็มที่
แล้ววนะ
เนี่ย!

เฮ้ เฮ้

เฮ้

อะอะอะไรกัน
เดี๋ยวก็
คงโดน
ไล่ทัน
แล้วล่ะ

มาซากร
ก็ขวบ
แล้วล่ะ
?

ปีนี้
ก็
8
ขวบ
ฮะ

จั้นแระ
เจ้ามาอยู่
ที่บ้านไซจะ
ได้ราว
ครึ่งปี
แล้ว
สินะ

ฮะ...
ตั้งแต่
ตอนพี่
เคยเป็น
คนรัก
คุณพี่
เสีย
ไป

ไซจะ
ไซจิ

เป็น
คุณปู่
มือใหม่
ของเจ้า
ยังใจ
ล่ะ

นั่นสิ
คงจะ
เหงา
น่าดู
!

แต่
ไม่
ร้องไห้
แล้วล่ะฮะ
เพราะมี
คุณปู่
อยู่ด้วย
นี่นา

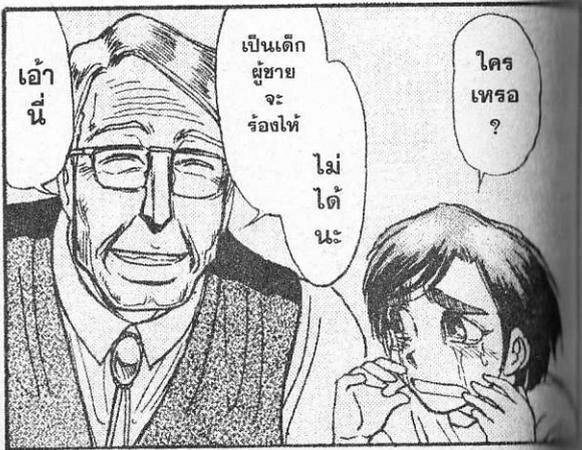
พูดถึง
ก็นึกขึ้น
มาเลยนะ
มาซากร
ที่ขี้แย
ตอนนั้น

ก็มัน...
บ้านหลังเบ้อเริ่ม
แต่มไม่มีใคร
คุยด้วยเลย
นี่ฮะ...

เจ้านี้
เข้าใจพูด
ซะจริง
น่า

ฮว่า
หายใจ
ไม่ออกฮะ
คุณปู่

เอ้า
นี่

เป็นเด็ก
ผู้ชาย
จะ
ร้องไห้

ไม่
ได้
นะ

ใคร
เหร
?

มาซากร!
มาจันจัน
อะไรกับ
คุณปู่อีกแล้ว
ล่ะเนี่ย
!!

ฮะ
!

พี่ชาย
พี่สาว
!

โคทาโร่ (29)
ลูกชายคนโต

คาโยะ (28)
ลูกสาวคนโต

ทาคาโกะ (25)
ลูกสาวคนรอง

โทคุโอมิ (23)
ลูกชายคนรอง

เออ...
คุณ
ปู่

สวัสดี
ปีใหม่
ครับ

ก็
แบบว่า
ดีขึ้น
นึกว่า
คุณปู่
คงจะ
เหนื่อย
นะค่า...

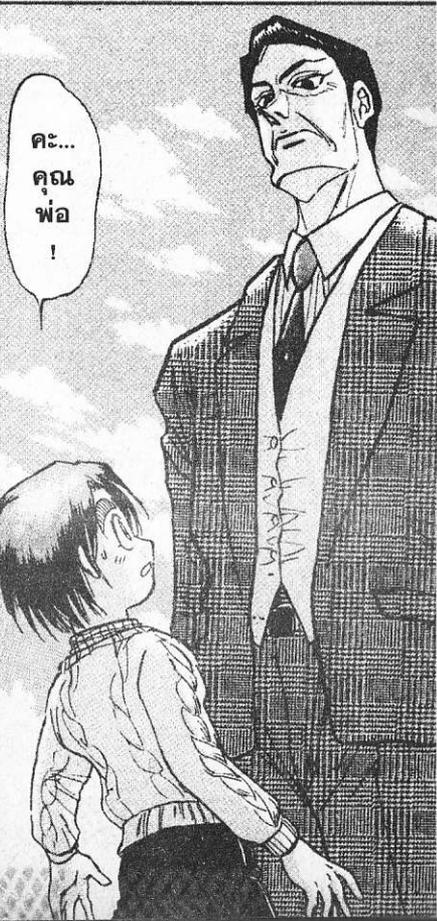
ชะ
ใช่
เลย
ครับ

เออ...
สวัสดี
ปีใหม่
ครับ...

คุณปู่ท่าน
หยุดทั้งที
แกยั้งจะไปทำ
ให้ท่านเหนื่อย
อีกหรือ
!?

ใช่...
อย่างเธอนั้น
มีแต่จะทำ
ให้ท่าน
รำคาญ
เท่านั้น
ละ!

คะ...
คุณ
พ่อ
!

ชะ...
ขอโทษ
อะ...

เป็นเด็ก
เป็นเด็ก
คิดจะมีเอี่ยว
กับเขา
ด้วยชั้น
หรือ?

ตาจริง
ทั้งๆที่
เป็นแค่
ลูกเมีย
เก็บ
นะ
เหร้อ

เริ่มปีใหม่
ไม่ทันไรก็หัน
ไปมีปากเสียง
กับเด็กเล็ก ๆ
ชะแล้ว
หรือ

อ๊ะ...
สวัสดิ
ปีใหม่
ครับ
คุณพ่อ

100

พวกเขา
ไปรอ
ข้างใน
ก่อน

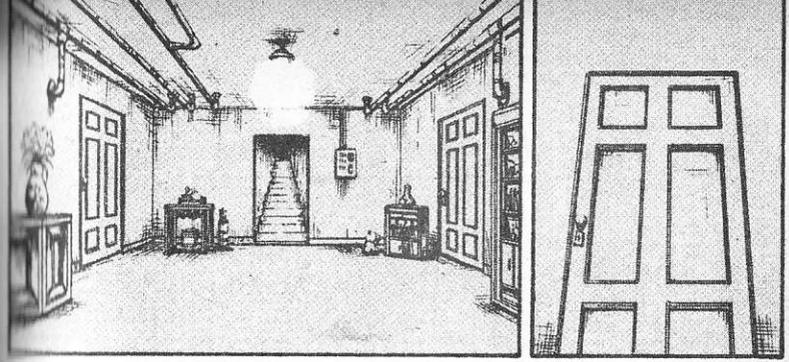
คุณพ่อ
ครับ
คืนนี้ที่
คารุอิซาวะ
นะครับ

ได้...
มีเรื่องจะคุย
ที่คฤหาสน์
ของเจ้า
สินะ

คืนนั้น
ที่คารุอิซาวะ
จังหวัด
นางาโนะ

ณ บ้าน
ตาก
อากาศ
ของ
ซาดาโยชิ
ที่เรียก
กันว่า
คฤหาสน์
ตุ๊กตากกล

ซาดาโยชิ
มีเรื่องจะ
พูดกับฉัน
ชั้นเถอะ
...?

จะเป็น
เรื่อง
อะไร
กันแน่
นะ...

แต่ทางนี้
เองก็
มีเรื่อง
เหมือน
กัน!

นายได้
ปลอมตัว
เป็นฉันไปที่
คิวกุเบรอน
แล้วพูดอะไร
กับเอลเอนอล
ชั้นเถอะ?

แต่เมื่อ 87 ปีก่อน
เรื่องในคืนที่
ฮันเจริน่า
ถูกถอดโถมาด้า
ฟานาซเกียวยซ็อง
ไปตัวยริเปลล่า
?

ฉันกับกรีตรวจ สอบ มา ก็แล้ว

แต่ก็ยังไม่รู้ต้นกำเนิดของนายที่เป็น "ซีโรจนะ" ลึกลับอยู่ที่

และที่ฉันอยากถามที่สุดในตอนนั้นก็คือนายกำลังวางแผนอะไรอยู่

เพราะหากทำให้นายของกมลบริษัท "โพธิ์กรับ" ไม่พอใจล่ะก็

ตำแหน่งของตัวเองใน "ไซยะ" มีหวังป่วนนะสิ

เรื่องแบบนั้นฉันก็นายที่เป็นประธานคนปัจจุบันจัดการอยู่แล้วนี่

แหมแต่เพราะผมเองก็เกรงๆ คุณอยู่เหมือนกันนะละ

ตอนนี้ยังถามออกไปไม่ได้

จนกว่าจะรู้ว่าเป้าหมายของซาตาโยชิคืออะไร!

เราจะทำอะไรก็ตามที่อาจเป็นการบ่งชี้

ให้ซาตาโยชิเอาใจขึ้นมาเรื่องเอลเอนอลกับเรา

เป็น "พ่อลูกกัน" ไม่ได้อยากเด็ดขาด

ฉันเชื่อว่าทางนายนั้นล่ะที่ดูน่ากลัวกว่า...

พูดตลกเก่งนะไซจิเนี่ย

ขอโทษนะไซจิที่เรียกมาแบบนี้

ไม่หรอกก็ยังดีกว่าให้อยู่ที่บ้านทนฟังพวกลูกๆ ของนาย "ฉอเลาะ" นั้นล่ะ

ฮะ... พวกนั้นน่ากลัวคุณน่าจะเขินนะ

แล้วเจ็ดวันนี้คืออะไรล่ะ...

อืม... ก็เรื่องของ "พวกหนีออกจากหมู่บ้านคุโรงะ" นั้นล่ะ

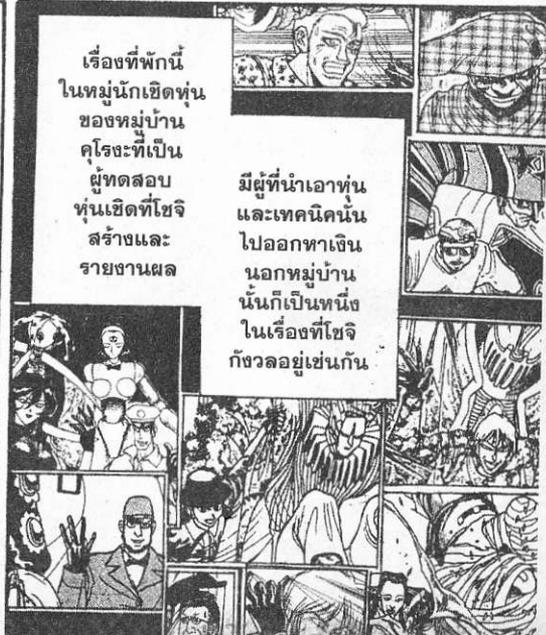

"นักเข็ดหุ่นแห่งคุโรงะ" นะเธอ

เรื่องที่พิกนั้นในหมู่บ้านเข็ดหุ่นของหมู่บ้านคุโรงะที่เป็นผู้ทดสอบหุ่นเข็ดหุ่นไซจิสร้างและรายงานผล

มีผู้ที่นำเอาหุ่นและเทคนิคนั้นไปออกหาเงินนอกหมู่บ้านนั้นก็เป็นหนึ่งในเรื่องที่ไซจิกังวลอยู่เช่นกัน

พวกนั้นทำงานเป็นนักฆ่า อยู่ในสังคมเบื้องหลัง

ตระกูลไซงะ... ไม่มีสิ ในฐานะ "ชิโรซานะ" จะปล่อยให้เขาไว้ไม่ได้

นั่นก็จริง แต่พวกที่ต่อต้านและหนีออกไป เห็นว่ามีไม่ถึง 20 คน...

คนอื่นในหมู่บ้านคงจัดการกันเองได้ล่ะนะ

มันดูจะไม่ได้เรื่องนะสิ... แต่มันยังไปกระตุ้นพวกนั้นอีก

ไม่แน่ว่าอาจจะมียุทธศาสตร์ต่อไปอีกด้วยนะ

อืม... ถ้าฉันจะทำยังไงดีล่ะ...?

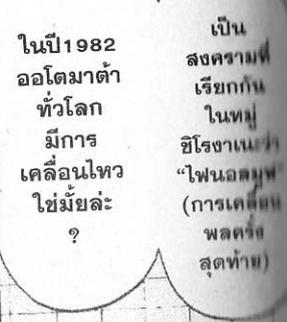
...หมู่บ้านไซงะนี่...

ไม่ต้องใช้แล้วก็ได้ล่ะมั้ง

อะไร... ?

ในปี 1982 ออโตมาต้าทั่วโลกมีการเคลื่อนไหวใช้มัยยะ?

เป็นสงครามที่เรียกกันในหมู่ "ไซโรซานะ" (การเคลื่อนพลครั้งสุดท้าย)

จนใน 10 ปีให้หลังก็สงบลงไปเพราะการทำงานของเธอ ชิโรซานะ ซึ่งก็คือปี 1992

และจนถึงวันนี้เป็นเวลา 5 ปีพวกชิโรซานะก็เข้าจับตาดูความเคลื่อนไหวของออโตมาต้ามาตลอด

ดูเหมือนว่าพวกมันจะไม่ค่อยเคลื่อนไหวกันแล้วล่ะ...

เพราะอย่างนั้น...?

...ตั้งนั้นงานของพวกเรามา ชิโรซานะ และตระกูลไซงะก็ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วนะสิ

และเมื่อเป็นเช่นนั้น

ภารกิจของตระกูลไซงะ

ก็น่าจะเป็นการจัดการกับพวกหุ่นเชิดจริงมัย

แต่ถ้าฉันจะทำยังไงกับหมู่บ้านไซโรซานะ?

ลองอ่านนี้ดูแล้วกัน

นี่คือ?

บันทึกของผมนะ

ลองอ่านที่หัวข้อที่ 16 กับ 17 ดูสิ

ลิปเจ็ด
มาซารุ
มาซารุ
คือ
เหยื่อล่อ

หลังจากที่ชิโรงาเนะ
ทำลายอโตะมาตา
ทั้งหมดแล้ว
หุ่นเชิดที่ไม่จำเป็น
ก็ต่อไปและ
พวกนักเชิดหุ่น

เพื่อให้เหล่า
ชาวคูโรงะ
ทำลาย
กันเอง

เช่นเดียวกับ
ให้สุนัข 2 ตัว
โรมรันกันจน
ล้มตายลงไป
ทั้งคู่

เหล่า
อโตะมาตา
ที่น่ารังเกียจ
ทั้งหมด
ไซงะ
ทั้งหมด
จะถูกทำลาย
สิ้นแล้ว

โดยการให้ “หุ่นเชิดสังหาร”
ที่ไซงะได้มอบให้ “คูโรงะ”
ทำการทดสอบและ
ขัดเกลาครั้งแล้วครั้งเล่า

“กรี
มอลดี”
เป็นยังเ
บ้างละ...

ครับ คือตรง
ส่วนท้ายซึกมัน
ออกจะหย่อนๆ
ไปหน่อยครับ
แล้วก็...

โอเค
แล้วจะแก้ตรง
ส่วนนั้นให้
ตัวต่อไป
ละ?

“เพน
ตาโกน่า
นี่คเคอร์”
ตัวนี้ครับ

จะว่าเป็น
เหมือน
สวิตช์
ก็ไม่ผิด

อะไรเนี่ย...
มาซารุ...?
หมายความว่า
ยังงั้น?

ดูที่
ข้อ 6
ด้วย
สิ

ลิปหก
ชิโร
งาเนะ

ชิโรงาเนะคือ
ผู้ทำลายเหล่า
อโตะมาตา
ทั้งหมด

และไซงะ
ก็ได้สร้าง
“หุ่นเชิด”
ที่เป็น
เครื่องมือ
ของ
ชิโรงาเนะ
ที่ว่ามัน
เรื่อยมา

เสาหลัก
ทั้งสองต้นนี้
ได้คอยต่อสู้กับ
อโตะมาตา
ศัตรูของโลก
มาตลอด
มากกว่า
100 ปีแล้ว

ที่เหลื่อ
ก็แค่
ชาวคูโรงะ

หากลบพวกนี้
ออกไปได้หน้าที่
ของพวกเรไซงะ
ก็จะเสร็จสมบูรณ์

และเพื่อการนั้น
ฉันได้คิด
วิธีการ
อย่างหนึ่ง
ขึ้นมา

นั่นก็
คือลูก
ที่มีกับ
ผู้หญิง
ข้างนอก
ชื่อว่า
มาซารุ

หากฉันตายไป
โดยทำผิดกรรม
มอฆมรดกทั้งหมด
ให้กับมาซารุ
แล้วละก็

พวกลูกชายและ
ลูกสาวคงจะ
มั่งร่ำรวยมาหา
อย่างแน่นอน

ฮาตาโยชิ
ได้แผน
การบ้าน
นี้มัน
อะไรกัน
!?

ที่รับเอา
มาซารุ
มาเลี้ยง
ก็เพื่อ
แผนการ
แบบนี้
นะเธอ
!?

ผู้ที่จะ
ทำงานเช่นนั้น
ก็คือผู้ที่มี
ความสัมพันธ์
กับเซงะ
มาแต่ชานาน

ชาว
คูโรงะ

และก็คงจะมีผู้
คิดว่าหากรับ
มาซารุเป็นบุตร
บุญธรรมแล้ว

จะสามารถดงกับ
กับทรัพย์สินได้
ตามอำเภอใจ
อย่างเช่นเห็น
อยู่ด้วย

และเซ็งจิเอง
ก็คงจะขอร้อง
ให้ชาวคูโรงะ

คอยคุ้มครอง
มาซารุด้วยอย่าง
แน่นอน

เขานี้
ทั้งชั่วก
และทนต์
จะพินาศ
หายไปเป็น

เขนนแล้วชาวคูโรงะ
ทั้งสองฝ่ายก็จะแย่งชิง
มาซารุและใช้หนเข็ด
ทำลายตนเอง...

บอกว่า...
บอกว่า
มาซารุ
เป็น
เหยื่อล่อ
กันระอะ
!?

ใจ
เย็นๆ
ก่อนลิ
โซจิ

ถ้าวิธี
ยกตัวอย่าง
มันแย้ไป
หน่อยก็
ขอโทษที
ละกัน

พวกเรา
เพื่อที่จะอำพราง
การโซชิชีวิตที่ยินยาว
และแสนลำบาก
ในร้านะของ
"มิโรจานะ" แล้ว

ถึงได้ต้อง
อุปโลกน
ครอบครัว
ปลอมๆ
ขึ้นมา

ในแต่ละ
ยุคสมัย
ไม่ใช่
ไร้เงล่
?

คุณกับผม
ก็ไม่ใช่
พ่อลูกกัน
จริงๆ ะ
หน่อย

แล้วผู้หญิง
ที่ตายไปแล้ว
ที่เคยเป็นภรรยา
ของผมก็ไม่ได้
มีลูกด้วยกัน
ด้วย

เจ้าพวกนั้น
ดูเหมือนจะ
คิดว่าตัวเอง
เป็นลูกแท้ๆ
แต่จริงๆ ะ
ทุกคนเป็น
ทารกที่ผม
รวบรวมมา
ทั้งนั้น

ขาด
โยชิ...
คน
อย่างนาย
นี่มัน...

ก็ว่า
ไป
นั่น

โกหก ะ
ล้อเล่น
หรือก
น่า

เขินจที่เป็น
น้องชายของผม
เองก็เหมือนกัน
เพราะคุณบอกว่า
ให้ผมมีพี่น้อง
น่าจะดีกว่า

ก็เลยรับ
เอาเด็ก
ที่ไม่มี
ญาติ
พี่น้องมา
จริงๆ ะ

นั่นก็
เพราะว่า
“ชิโรซานะ”

มีความ
สามารถในการ
สืบพันธุ์อันนั้นละ...
แต่ดูเหมือนว่า
คุณจะต่าง
ออกไปสินะ
โยชิ...

พวยลม ะ
ไปให้กลับ
เพราะแผนนี้
มันก็แค่
ระดับน้ำจะ
เป็นไปได
เท่านั้น
เอง

เพราะเรา
กำลังกังวล
เรื่องนักฆ่า
จากคุโรจะ
อยู่ใช่ไหม
ละ?

โยชิ
ถึงกับ
สิ้น
ระริก

เพราะรู้ว่า
โยชิเอาจริง
จากคำพูด
ที่ขัดกัน
เองนี่

แต่ลูกของ
ฉันเอง...
ก็ไม่รอด
เหมือน
กันนะ...

เพื่อ
เป้าหมายที่
ถูกต้องแล้ว
การใช้
ประโยชน์จาก
ครอบครัว
จอมปลอม
นั้น

มาจน
บ้านนี้แล้ว
ยังจะมา
ฮึดฮัด
อะไรอีก
ฉันแหละ...
ยังงี้ละ

โยชิ
แล้ว

ลูซิด

เรื่องที่เคย
ขอร้องเมื่อ
15 ปีก่อน
คือตอนนี้
อยากจะให้
ช่วยทำให้
เลย

จะช่วยส่ง
ชิโรซานะที่ชื่อ
เอลเอนอนันมา
ที่ญี่ปุ่นเพื่อค้นหา
“ศิลาโรกระด้าง”
ได้หรือเปล่า

จริงๆ ด้วยสิ...
เพราะฉะนั้น
ที่ผมอยาก
บอกก็คือ

มาซารุ !

เด็ก
ที่ตอนนี้เรา
รักเท่ากับ
ลูกสาวแท้ๆ
ของเรา
เอง

เราอยาก
จะปกป้อง
เด็กคนนั้น
จากแผนการ
ร้ายของ
ซาตาโยชิ

ฉากที่ 41 หมู่บ้านคุริงะปี 1997

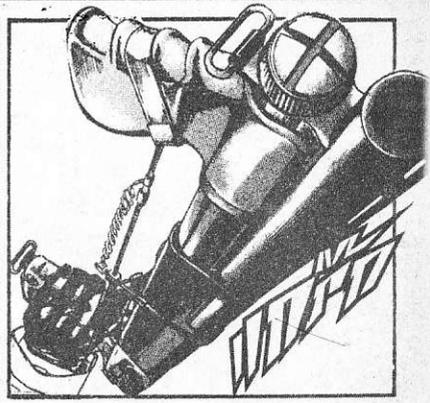
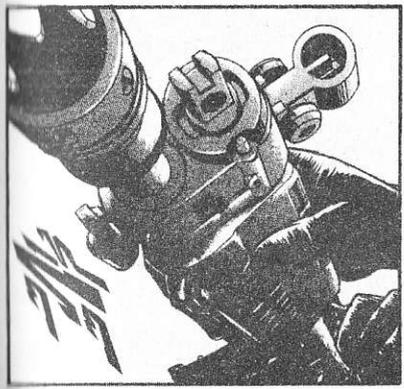
มาซารุ
เอ๊ย...
ถ้ามีเรื่อง
แปลกๆ
อะไรเกิดขึ้น
ล่ะก็

รีบเอากระเป๋า
ใบนี้หนีไป
ทันทีซะนะ

พิน
เฟื่อง
แห่ง
ปัจจุบัน
กำลัง
เคลื่อน
ไหว

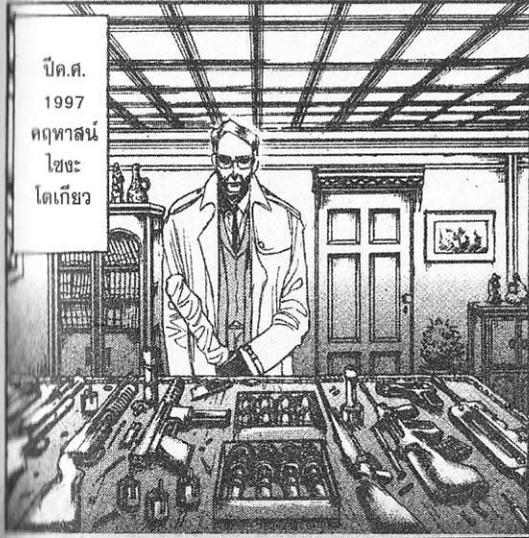
ถ้าเป็นลูกสาว
ของเรา... ถ้าเป็น
เอลเอนอลล่ะก็
จะต้องปกป้อง
มาซารุได้อย่าง
แน่นอน

อย่างนั้น
จะปลอดภัย
กว่าไหม
สู้กับ
อโตะมาต้า
เป็น
ไหนๆ

แล้ว
ชิโรงาเนะ
จะ
ปกป้อง
เจ้า
เอง

โดยที่
ทุกอย่าง
ล้วน
เป็นไป
ตามที
ซาตา
โยชิ
ต้องการ

ปีค.ศ.
1997
ฤดูหนาว
ไซยะ
โตเกียว

จะมี "ชิโรงาเนะ"
ที่ทำหน้าที่ชนหุ่นเชิด
ที่พวกเขาสร้างขึ้นมา
อย่างนั้นหรือ...?

สลัดตัวคุณคราบ

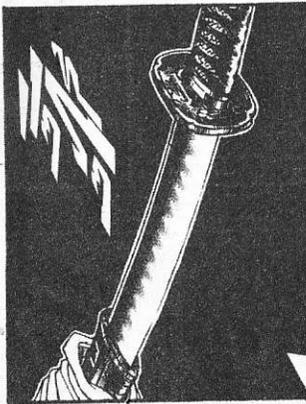
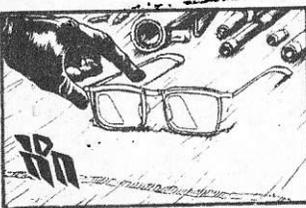

เรียก ดิน เถอะ
มอง ชี เออร์ ไฮจิ

ไฮจิ ตั้งเป็นบริษัทดีกว่านะ! แบบนั้นมันจะสะดวกกว่ากันเยอะเลย

ส่วนชื่อก็คือเขาเป็น "บริษัทเครื่องกลไฮจิ" อืม...ก็น่าจะดีนะ

นะ...นายท่านคะ ช่างนลกฝนยังตกอยู่นะคะ

ดีจังจะบอกว่า เป็นกิจวัตร ก็เถอะครับ แต่การ "เดินเขา" ตอนนี้มันออกจะ...

ฮะฮะ... ก็แค่ไปบ้านพักตากอากาศเท่านั้น ถ้าเห็นท่าไม่ดีก็กลับมาเองนั่นล่ะ

ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก

คุณปู่ฮะ...

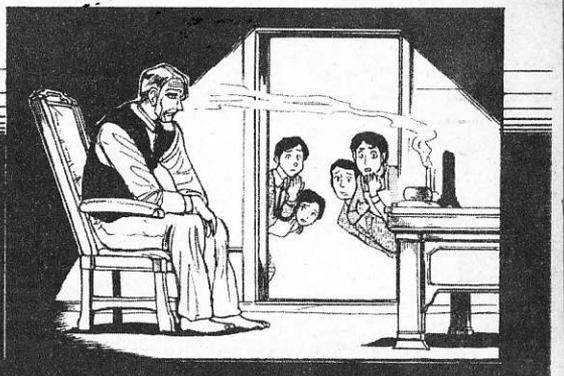
แล้วจะรีบกลับมาหาชารุ

นาย
ท่าน

อ้อ...
วันนี้
เธอ
ไม่ต้อง
ก็ได้
วันนี้
อารมณ์
อยาก
ขับไป
คนเดียว
นะ

มีคำสั่งมาจาก
คิวเบรอนนะสิ
ว่าให้ออกจากญี่ปุ่น
แล้วไปเป็นหัวหน้าของ
ชิโรงาเนะกลุ่มใหม่

ทั้งที่ 40 ปี
มานี้ได้อยู่
กับไซจิกับ
อันเจรีนา

มาด้วยกัน
ตลอด
แท้ ๆ

แต่ต้อง
จากกัน
แล้วละ

อัน
เจรีนา

ขอให้เด็กที่เกิดมา
สุขภาพแข็งแรง
นะ

ตั้งแต่ที่คุณนาย
เสียไปนายท่าน
ก็เป็นแบบนี้
ตลอดเลย...

ช่วยไม่ได้นี่
ก็พวกท่าน
ออกจะรัก
กันปานนั้น
นี่นา

ขอโทษนะ
ช่วย
หลีกเลี่ยง
ที่ได้ไหม
?

.....

...ซา
ดา
โย
ชิ...

...แล้ว
เรื่อง...
หน่วย
ของ
นาย
ล่ะ
...?

โฮ
จิ
—

ตอนที่
โฮจิ
กำลังทุกข
ทรมาณ
แบบนี้...
ใครจะยังทน
ทำหน้าที่
พรรคนี้
อยู่ได้
ล่ะ...

โฮจิ...
อย่า
ทุกขใจ
ไปเลยนะ
...!

ผม
จะคอย
อยู่
ช่วย
คุณ
เอง

ผมแจ้ง
เบื้องบน
ไปแล้ว

งาน
ของคุณ
ผมจะทำแทน
ให้จนกว่า
แผลใจของคุณ
จะหายดี
ก็แล้วกัน

ขอใจ
นะ...
ซาตา
โยชิ...

เหมือน
ได้
พวก
เพิ่ม
เป็น
ร้อย
เลย
ล่ะ...

ก็ลูกของ
ผู้หญิงที่
คบกันอยู่
ข้างนอก
ใจล่ะ

ซอกกี
ตั้งใจว่า
มาซารุ
เป็นใจ

มาซารุ
คือ
เหยื่อ
ล่อ

เพื่อให้เหล่าชาวโรดะ
ทำลายกันเอง
เช่นเดียวกับโทสนัย
2 ตัวโรมรันกันจน
ล้มตายลงไปถึงคู่

นี่มัน
เรื่อง
อะไร
กัน
!?

นายให้
มาซารุ
เกิดมา
เพื่อเรื่อง
พรรคนี้
นะเธอ
!

นี่
—
ป่าน
นี้
แล้ว
—

ยังจะมา
ฮึดฮึด
อะไร
อีกงั้น
เหรอ
?

หลงคิดว่าคงจะมี
เวลาได้พูดคุยกับ
ซาตาโยชิ
มากกว่านี้ซะอีก

คิดว่าจะมีเวลา
ค่อย ๆ คัดค้น
ได้ซะอีก...

ว่าทำไมซาตาโยชิ
ถึงมีความคิด
อย่างนั้น...

แล้วกีโหน
จะเรื่องที่
วางแผนการ
อะไรกับ
เอลเลนอล
อีก...

ท่านปู่
พูดเอง
นี่คะ

ว่าหนูเป็นตุ๊กตา
ที่นำส่งสาร
ที่ลิ้มแม่แต่
วิธีการยิ้ม...

และ
เหตุการณ์
ในปีค.ศ.
1910
ที่หมู่บ้าน
คูโรงะ

มันเกิด
จากฝีมือ
ของ
ซาดาโยชิ
จริงๆ
อย่างนั้น
หรือ!?

เราลองคิด
ไปว่ากร
จะสงสัย
ซาดาโยชิ
ในเรื่อง
พวกนั้น

มันยัง
ต้องอาศัย
เวลาใน
การสืบค้น
อีกนิด

แต่
ว่า

เมื่อ
ราว
หนึ่ง
ชั่วโมง
ก่อนนี้

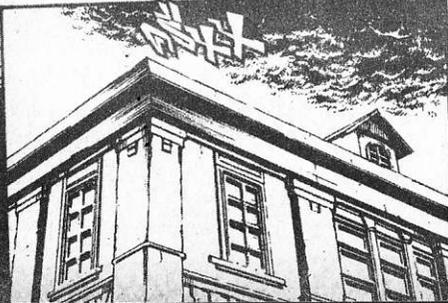
ครับ

!?

ฮัลโหล
ได้ยิน
รีเปลาครับ
สายด่วน
ตรงจาก
นรก
จ้า~

ซาดา
โยชิ
!

ซาดาโยชิ
สินะ...
เสียงตะโก
มันอะไร
กันหา
!?

อัม...
เอาใจดี
จะบอก
ตีมีชัย
นำ

คำใบ้คือ
เป็น
หมู่บ้าน
ที่คุณรู้จัก
ดีครับ

ที่หมู่บ้าน
นั้นตอนนี
เกิดโรค
ระบาด
ประหลาด
ขึ้นซะแล้ว

ซาตาโยชิ
นี่นาย
คิดจะทำ
อะไร
กันแน่

ชื่อของ
โรคที่ว่า
นั้นคือ
"โซนา
ซ่า"

ถ้าคุณ
ไม่รีบมา
เดี๋ยวโรค
มันจะพาล
แพร่ไปทั่ว
หมู่บ้าน
เอานา

หมู่บ้าน
คุณโรคะ

หมู่บ้าน
คุณโรคะ
เรอะ!?
ซาตา
โยชิ
แก!

มา
ชะลี

แล้วก็
อย่ารีบไป
บอกเรื่องนี้
กับส่วน
กลางหรือ
กรีกุง
เซียวล่ะ

หลง
เชื่อมา
ตลอด

ถึงกรีกุง
จะบอกว่า
นายน่าสงสัย
แค่ไหน
ก็ตามเถอะ

แต่ฉัน
ก็ยัง
อยาก
จะเชื่อใน
ตัวนาย
!

ทว่า
ในที่สุด
นาย
ก็เผย
เขี้ยว
ออกมา
มา!

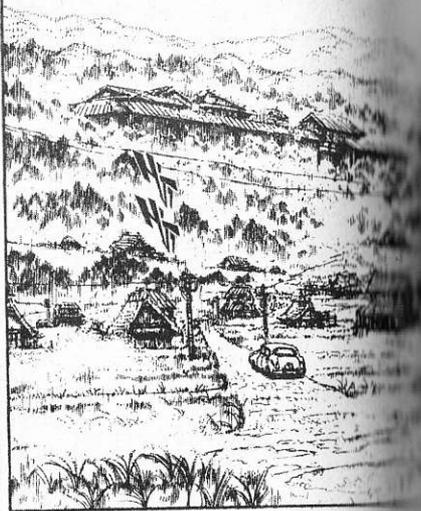
รอ
ก่อน
เถอะ
จะไป
เดี๋ยว
นี่ละ
!!

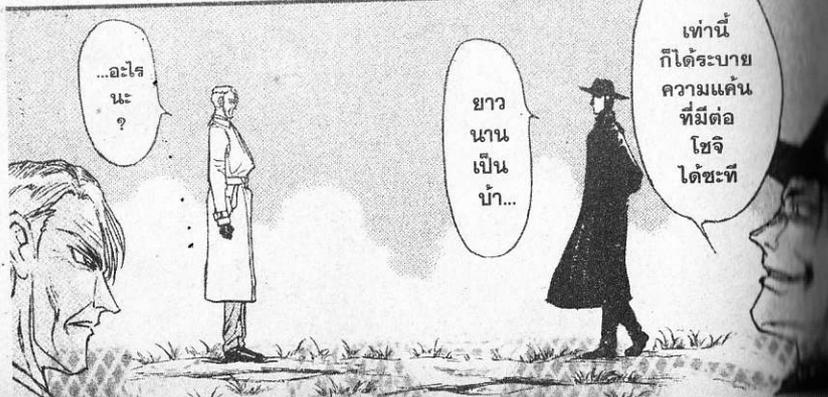
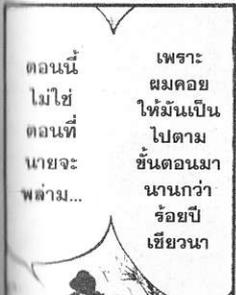
..แต่
ก่อนหน้า
นั้น...

ขอไปทำ
เรื่อง
ที่ควร
จะ
ทำ
ซะก่อน
ละกัน

เผย
ออก
มา
แล้ว!

ซาตาโยชิ
เผยสันดาน
จริงออกมา
แล้ว!!

ถูก
ต้อง

อัน
เจรีน่า
ผู้ยอด
งาม

อันเจรีน่า
ผู้ยอด
แบบมา
จากคนรัก
แรก
ของผม...

หากเธอ
หัวใจของ
ผมก็จะ
ลอบอวลไป
ด้วยแสง
ของฤดู
ใบไม้ผลิ

ทุกท่วงท่า
ทุกอิริยาบถ
ของเธอ
ล้วนแต่
จุดไฟในใจ
ผมให้
ลุกโชน

จะมีก็แต่
ตอนที่
ต่อสู้กับ
ออลโตมาต้า
เคียง
ข้างเธอ
เท่านั้น
ที่ทำให้
ผม
รู้สึกได้
ว่าตัวเอง
มีชีวิต
อยู่

ชา
ดา
ไซชิ
—
นี่นาย
หรือว่า
จะรัก
อัน
เจรีน่า
—

ใช่
แล้ว
ละ
ไซจิ
ผมนะ
เฝ้ามอง
เธอมา
ตลอด
ตั้งนาน
แล้ว

นาน
กว่าคุณ
เอา
มาก ๆ
เลย
ละ

....

จากนั้นจู่ ๆ
ทลอน
ก็ได้หายตัว
ไปจาก
คิวเบรอน
—

แล้วพอมิ
การติดต่อ
เข้ามา
หลังจาก
ที่หายไป
นาน

ก็กลายเป็นว่า
ไปอยู่กับ
เจ้าลิง
ด้วย
พัฒนา

ใน
ประเทศ
เกาะเล็ก ๆ
อย่าง
ญี่ปุ่น
ซะแล้ว
งั้นละ!

นี่หมายถึง
ความ
ว่านาย
รัก...

อันเจริน่า
มาตั้งแต่
สมัยก่อน
แล้ว...
งั้นเรอะ?
ซาตาโยชิ!

ตกลง
เป็น
บ้า
เลย
ว่า
มั๊ย
!!

ตอนที่ 42 ซาตาโยชิ ปะทะ ซิจิ

ใช่
แล้ว
ละ
ซิจิ

แต่ดูท่า
คนที่แสนดี
อย่างนายจะ
ไม่รู้ตัวเลย
สินะ!?

ผมนะอยู่
เคียงเธอมา
ตลอดตั้งแต่
ตอนที่
ฝรั่งเศส

ก่อนที่นาย
จะได้พบ
เธอใน
สมัย
เอโดะ
ซะอีก!

ตั้งแต่
ตอนนั้น
ผมก็
หลงใหล
เธอนจน
ถอนตัว
ไม่ขึ้น
!

พอเธอ
หายตัวไป
ในใจของผม
ก็เหมือน
เกิดเป็น
รูโหว่ขึ้น
มา...

แต่เรื่อง
ที่ซอก
มากที่สุด
นั้น
ก็คือ

การที่
28 ปี
ให้หลังมา
รู้ว่าเธอ
แต่งงาน
อยู่กับ
คิงดอย
พัฒนา
ในญี่ปุ่น
ยิ่งโหด

คือ
นาย
นั่นล่ะ
ไซจิ
!!

ฉันทำไม
ถึงปกปิด
เรื่องนั้น
แล้วมา
ช่วยงาน
อยู่ข้าง
ฉันกัน
!?

ไม่
เห็น
จำเป็น
ที่จะต้อง
อยู่ญี่ปุ่น
เพื่อช่วย
พวกเรา
เลย
นี่นา...

ก็เพราะคิดว่า
อันเจรีนา
หลงผิดไป
ชั่วขณะ
ถึงยอม
อยู่กับ
นายนะสิ!

เลย
คิดว่า
จะเผื่อรอ
เธอนจนกว่า
รู้สึกตัว
ชะง่อน

แต่...!!

ฉัน
มีเด็ก
คะ

เยี่ยม
ไปเลย
อันเจรีน่า
!

ยินดี
ด้วยนะไซจี้
ความรัก
ของ
อันเจรีน่า
เป็นของ
นายจริง ๆ

จากนั้น
อันเจรีน่า
ในใจผม
ก็ไม่สอง
ประกายใด ๆ
อีกเลย

เป็น
ผู้หญิงที่
โง่งง
อะไร

ที่
ไม่ยอม
เลือก
ผม

...เพราะ...
เพราะฉัน...
เลยจูโจม
หมู่บ้านคุณ
เพื่อชิงเอา
ศิลาไร้กระด้าง
อย่างนั้น
เธอ...

เพื่อเอาหิน
นั้นออกจาก...
ห้องของ
เมย์ฉัน...
หลังเธอ
คลอด...

หัว
ขำ
จริง
น่า

ก็เออ
นะสิ
มีอะไร
รีปเล่า
ล่ะ!

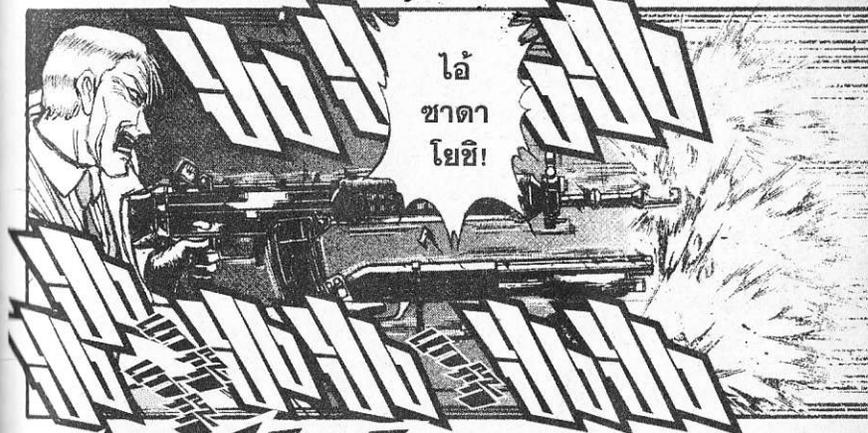

เขา
...!?

คำพูด
นั้น
ของ
นาย
ทำให้
ฉัน
เหนียว
ไถ่ได้
ชะทีละ
ขาด
โยชิ

แก
แก
แก
!!

ไอ้
ขาด
โยชิ!

ทำไม!
!

อัน
เจรีน่า
เธอ
เชื่อมั่น
แกทั้ง
หัวใจ
เชียวนะ
!

หมาย
ความ
ว่า
ใจกัน
!?

ท้าวข้า
จึงนะ
ก็ไม่อยาก
ที่จะแก
นะลิ!

อะอะอะฮ่า
ความเชื่อถือ
จากผู้หญิง
ที่ไม่มาเป็น
ของเรา
มันจะมีค่า
อะไร?

ถ้าเป็น
อย่างนั้นละก็
ผมขอเลือก
เอาอุดมการณ์
ของตัวเอง
ดีกว่า
!

นั่นก็คือ
“ศิลาไร้
กระด้าง”
ยังงี้
ละ
!!

ชีวิต
นิรันดร์
งี้ละ
!

ชีวิต...
นิรันดร์
?

จะบอก
นายให้
ก่อนตาย
ละกันนะ
ไซจิ

อควอวิเต
ยวพิเศษ
ที่พวกเรา
ซีโรซานะ
ดีมลง
ไป...
และ
ศิลา
ไว้กระต้าง
ที่ไซโลสร้าง
ยาวนาน

พวกมัน
คือสิ่ง
ที่ชาย
เพียง
คนเดียว
สร้าง
ขึ้นมา
เมื่อ
สองร้อย
กว่าปี
ก่อน

แต่ผม
กลับคิด
มาตั้งแต่
ก่อน
แล้วละ
|

ว่า
ทำไม
ผู้ชาย
คน
นั้น

ถึงได้
บ้าอะไร
อย่าง
นั้นน่า
ประมาณ
เนี่ย

นักเล่นแร่
แปรธาตุ
พเนจรได้
มอบ
อควอวิเต
ให้แก่ผู้รอด
ชีวิตใน
หมู่บ้าน
คล็อก

นั่น
คือจุด
กำเนิด
ของ
ซีโรซานะ

อา-
จารย์
ไปอึ้ง
|

ว่า
ไฉน
?

ทั้งๆที่อุตสาหกรรม
สร้างยวพิเศษ
ซึ่งรักษาได้
สารพัดโรค
เพิ่มพูนพลังชีวิต
และยังเก็บความ
ทรงจำไว้ในนั้น
ได้แท้ๆ

แต่
กลับ
มา
ตาย
เพื่อ
คนอื่น
ได้แท้ๆ
|

ฮะฮะฮะฮ่า...
อยากจะทำกลิ้ง!
อย่างนี้ไม่ให้เรียก
ว่าน่าสมเพชแล้ว
จะให้เรียกอะไร
ล่ะ!

แต่ไม่รู้คิด
อะไรของเค้า
ดันโดดลงไป
ในอควอวิเต
ที่เพิ่งทำเสร็จ
เฉย...

ก็เพราะอย่างนั้น
พวกเราถึงมีความ
รู้
ของเขาสำหรับใช้
ต่อกรกับอโถมตา
ก็เป็นประโยชน์
หรือกนะ

นาย
นี่
มัน
...!!

ฉันนาย
จะบอกว่า
นายมีวิธี
ใช้มันได้ดี
กว่าวิธีของ
อาจารย์
ไปอึ้ง
สิท่า

ถึง
จะเป็น
ซีไร
งาเนะ

ก็ยิ่ง
แก่
เป็น

ถึงจะช้ากว่า
5 เท่า แต่ก็ยิ่ง
แก่ลงเรื่อยๆ ตรง
ดูเอาละกันทั้ง จุดนั้น
ผมทั้งคู่คน ละที่
ก็ห่อหุ้มกัน ผม
แล้วจริงมั๊ย ทุนรับ
? ไม่ได้

อควอวิเต้
ไม่มีฤทธิ์
ทำให้
กลับเป็น
หนุ่ม...
มาก
เท่านั้น

ซีไรงาเนะ
ก็แค่น
ที่แก่ช้า
กว่าปกติ

แต่ยังมีสิ่งที่
ผิดไป
จากนี้
อยู่

ไม่
แก่

เร็ว
แรง
ไม่มี
หมด

ไม่มี
หลงลืม
เรื่อง
ใดๆ

ถือเป็น
ร่างกาย
ใน
อุดม
คติ!

ออ
โต

มา
ต้า

ถูก
ต้อง
!

ผม
หลงใหล
ในตัว
ศัตรู
อย่างแรง
เลยละ
!

แค่เปลี่ยน
ชิ้นส่วนนิดหน่อย
ก็ทำให้ออโตมาต้า
อยู่ได้เกือบ
นิรันดร์
แล้ว

ดังนั้น
ผมเลย
คิดหา
วิธีนำ
อควอ
วิเต้

มาใช้
ในการ
เปลี่ยน
ชิ้นส่วน
ของ
ผม

ซึ่งก็คือ
ชิ้นส่วน
ที่เรียกว่า
"ร่างกาย"
ของผม
นี่ไง

สติ
ยังดี
อยู่เรอะ
...ซาตา
โยชิ

แน่
นอน
ลี
ไซจิ

แค่ทำ
เรื่องที่ชาย
คนแรกนั้น
ทำให้สเกล
มันเล็กลง
ก็พอแล้ว

หมาย
ความ
ว่าเขา
อควอวิเต้
ที่ละลาย
ผมคน
เดียว

ไปให้คน
หนึ่งคน
เท่านั้น
เต็ม
ยังง
ละ

ขอแค่
มีศิลา
ไร้กระด้าง
จะสร้าง
อควอวิเต้
เท่าไร
ก็ได้

พอ
ร่างกาย
แก่ชรา
ก็ลงไป
ละลายใน
อควอวิเต้

แล้วให้
ร่างใหม่
ตีมันลงไป
เท่านี้ก็อยู่
ได้จบจน
กิลปาวสาน
แล้ว

เพราะ
อย่างนั้น
แกถึง
อยาก
ได้นัก
ลึนะ...

เพราะ
แผน
ของ
แก...
อันเจรีน่า
ถึงได้...

ไอ้
ศิลาไร้
กระด้าง
นั่น!

นั่นนะ
พลาดไป...
ทั้งที่อุตสาห
ปลอมเป็นคุณ
แล้วไล่ชาวบ้าน
ที่เกาะออกไป
จนหมดได้แล้ว
เขี้ยว

แบบนี้ทั้ง
ความทรงจำและ
ลักษณะนิสัยก็เป็น
ไปได้ที่จะถูก
ถ่ายทอดไปยังร่าง
ใหม่ทั้งอย่างนั้น
เลยจริงมั๊ย

ยิ่งกว่านั้น
ยังเกิดใหม่
มาเป็น
ซีโรฆาณะ
ได้เรื่อย ๆ
ตลอด
อีกด้วย

ที่...
ที่ว่าชีวิต
นินทร
นั่นคือแบบ
นี้เอง
เรอะ...

แถมยังส่ง
ตุ๊กตาที่สร้าง
ให้เหมือน
อโตะมาต้า
เป็ยบ
ไปโจมตี
อีกแท้ ๆ

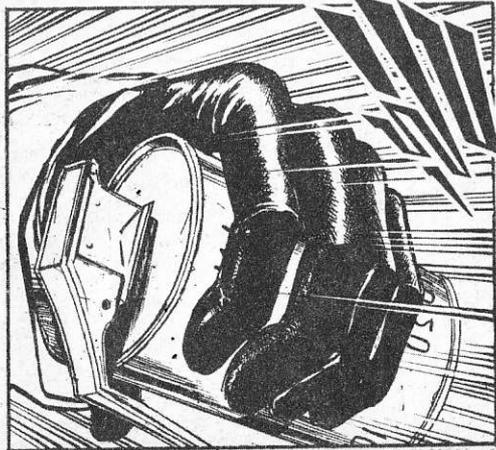
แต่สุดท้าย
ในตัว
อันเจรีน่า
กลับไม่มี
ศิลา
ไร้กระด้าง
ซะได้นี่สิ

นี่ไซจิ...
ไหน ๆ ก็
ตายแล้ว
บอกมา
ซะเหอะ

ว่าศิลา
ไร้กระด้าง
ไปอยู่
ที่ไหน
แล้ว

กับแก
เท่านั้น
ละ

ที่
ให้ตาย
ก็ไม่มี
ทาง
บอก

ฉากที่ 43 แผนการของซาตัส

ต่อ
มาได้นะ
ไซจิ
ต่อผม
มาได้นะ
~~!

แถมยังใช้
ระเบิดมือ
นาปาล์ม
อีกชั้น
เทรอก!

แต่
ผมคือ
ไซโร
งาเนะ

แต่นั้น
ไม่เท่า
ไหร่
รอก
!

ต่อไปให้แม็กนั้นก็เหมือนๆกันนั้นละ...!?

ก็คงอย่างนั้นล่ะ... เพราะฉะนั้น

พรางสายตาแล้วเข้ามาตัดสายชักชั้นแรก!

เอาเรื่องนั้นมาใช้!

โอ้โอ้!

ทำไมถึงปลอมเป็นฉันไปพูดจากับซีโรงาเนะเด็กที่ชื่อเอลเลนอลกันหา!?

ตอนนี้ฉันเข้าใจแล้วว่าเหตุการณ์เมื่อ 87 ปีก่อนที่นั่นเป็นฝีมือของนายที่ต้องการตีลาไว้กระต้าง

แต่ยังมีเรื่องที่ยากจะตามอยู่อีก!

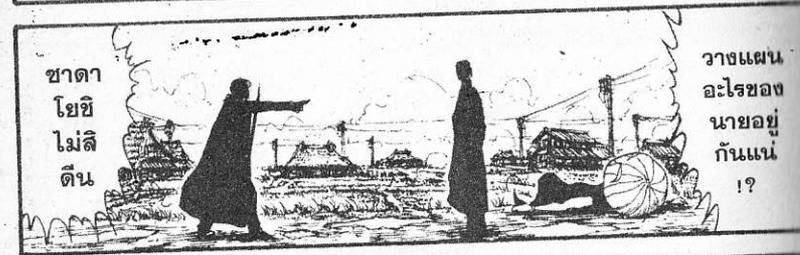

ที่ว่า "เธอคือตึกตา" นั้นนะ!!

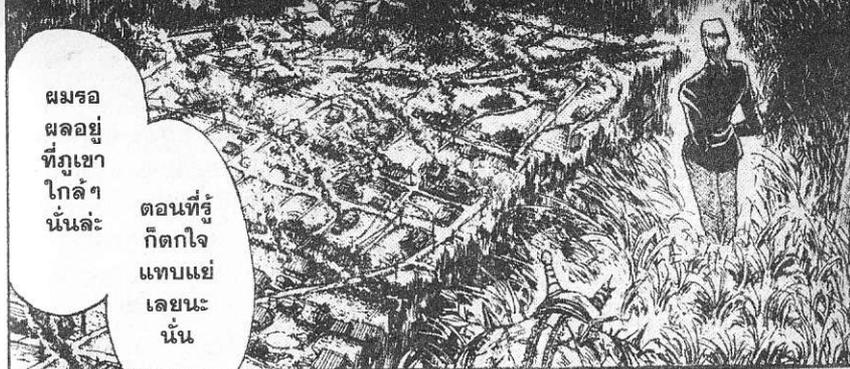
เอเล
โอนอล
คนนั้น
เป็นลูก
แท้ๆ

สุดที่รัก
ของฉัน
เขี้ยว
นะ !!

ซาตา
โยชิ
ไม่ตี
ดิน

วางแผน
อะไรของ
นายอยู่
กันแน่
!?

ผมรอ
ผลอยู่
ที่ภูเขา
โกล์ๆ
นั่นละ

ตอนที่รู้
ก็ตกใจ
แทบแย่
เลยนะ
นั่น

ก็
ตึกตา
ไม่มี
กลับมา
ซักตัว

แถมที่มา
แจ้งข่าวพอ
บอกว่าไม่มี
ทีนั้นอยู่
ก็พังไป
ทันทีเลย

เล่นเอาผม
ไม่รู้ว่าจะไร
เป็นอะไร
ไปเลยละ
ตอนนั้น

...นาย
นี่...

รู้จัก
“ทฤษฎี
โอนถ่าย
มนุษย์”
รีเปล่า
?

ตอบที่ฉัน
ถามมา
ซะดี ๆ
ดีน!

น่า....
เขี้ยว ๆ
แล้วฟังซะ
โยชิ ใจร้อน
ไปได้

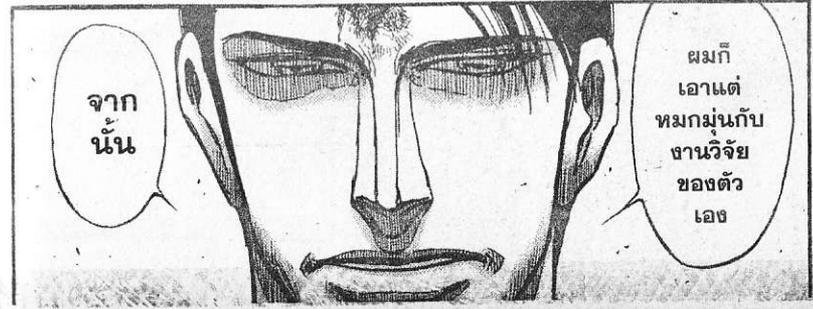
ในตัวของ
อันเจริน่า
ไม่มีศิลา
ไร่กระด้าง
อยู่...

คงจะเป็นเพราะ
โยชิกับกรี
พยายาม
อย่างหนักแน่น
แต่ผมไม่ได้สนใจ
หรอกนะ...
ที่สนก็คือ

ความจริงที่ว่า
ศิลาไร่กระด้าง
ที่จำเป็นกับ
แผนการ
เกิดใหม่ของผม
เกิดหายไป
ต่างหาก

จาก
นั้น

ผมก็
เอาแต่
หมกมุ่นกับ
งานวิจัย
ของตัวเอง

“ทฤษฎีการโอนถ่ายมนุษย์”

ทฤษฎีที่ว่าด้วยการเปลี่ยนข้อมูลในสมองมนุษย์ให้เป็นคลื่นไฟฟ้าแล้วส่งเข้าไปในสมองของมนุษย์อีกคนนั้นนะเธอคะ...

แล้วนั่นมันเกี่ยวกับที่ฉันถามตรงไหน?

นานเชียวล่ะ... การวิจัยนั้นใช้เวลาดังหลายสิบปี

นายกับกริไม่ได้แจ้งคิวเบอร์อนเรื่องทั้งหมดบ้านคุณอะไรจะไข่ม้อยล่ะ?

สมแล้วที่เป็นไซจิ ผมได้เริ่มวิจัยเรื่องนี้แหละ

วิธีการของมันดูคล้ายคลึงกับวิธีการละลายตัวเองในอควอวิเต้

ที่สร้างขึ้นจากศิลาไร้กระด้างแล้วเอาไปให้คนอื่นดื่ม จากนั้นคนนั้นก็จะเป็นตัวเองว่ามีข?

ก็คิดว่ามันแปลกๆ อยู่หรอก แต่ผมมันพวกปรับอารมณ์ได้ไว

แทนที่จะไปฉีกปากพวกคุณ ผมเลือกที่จะวิจัย “การโอนถ่าย” มากกว่า

ฉันกำลัง... ถามเรื่องเอเลโอนอลกับนายอยู่นะ...

แต่การโอนถ่ายที่พูดนี้สมบูรณ์แบบกว่านั้นอีก

เพราะอควอวิเต้ใช้ว่าจะโอนถ่ายความทรงจำได้สมบูรณ์แบบนี้ นะ...

พวกเราชิโรซานะไม่มีใครซักคนเดียวที่รู้วิธีการสร้างศิลาไร้กระด้าง

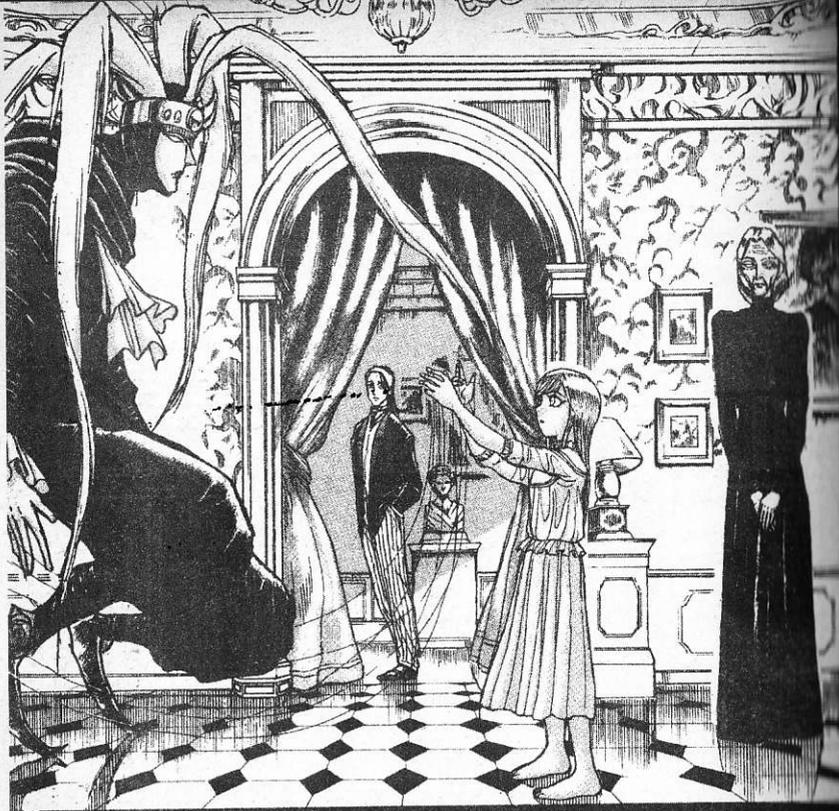
ทั้งๆที่ได้ดื่มอควอวิเต้ที่ไปอิงผู้สร้างหินนั้นละลายอยู่แท้ๆ

นั่นเป็น

ชิโรจิอง

ตอนที่ผมกลับไปคิวเบอร์อน... ในฐานะดินตามเวลาที่กำหนด

ชิโร
งานะ
นั่นยัง
เป็น
เด็ก
ก็จริง

แต่ก็ให้
ความรู้สึก
เหมือนเป็น
คนรักคนแรก
ของผมได้อย่าง
สมบูรณ์แบบ
เลย

จะ
อยู่
เคียง
ข้าง

และคอย
ปกป้อง
เด็กคนนี้
หรือ!?

มัน
เป็น

การพานพบ
ครั้งที่สอง
ต่อจาก
อันเจริน่า
เลยละ

ก็
ไม่ได้

ก็ผมเคย
ปฏิบัติกับ
อันเจริน่า
แบบนั้น
นี่ละ

ผม
คอย
ปกป้อง
เธอ

ราวกับ
พี่ชาย
ราวกับ
พ่อ

...แล้ว
ผล
ลัพธ์
เป็น
ใจ?

เธอ
หนีไปจาก
คิวเบรอน
โดยไม่บอก
ผมซักคำ

แล้วก็
ไปแต่งงาน
กับใคร
ที่ไหน
ก็ไม่รู้
เฉยเลย

...ฉัน
จะทำ
ยังไงล่ะ
?

ผม
ก็มา
คิด
ดู

ทำยังไง
ถึงจะ
สร้าง
สาย
สัมพันธ์ที่
แข็งแกร่ง

ระหว่าง
ตัวเองกับ
เด็กคนนั้น
ขึ้นมา
ได้กันนะ
?

และ
ตอนนั้น
ผมก็
นึกได้

ว่าเรา
ใช้แผนการ
“โอนถ่าย”
ที่กำลังอยู่ใน
ขั้นทดสอบ
ได้นั้น

ไม่ใช่
ว่า
เราจะ
ปกป้อง
เธอ

แต่ต้อง
ให้เธอ
ปกป้อง
ตัวเรา
สิ!

ถ้าอยาก
จะเป็น
มนุษย์
ละก็

จงปกป้อง
เด็กที่ชื่อ
มาซารุ
คูลิ

ใส่
ความคิด
และ
เหตุผล
ลงไป
ให้กับ
เธอ

เพื่อ
ให้เธอ
ปกป้อง
ผม
ต้อง
ปกป้อง
ผม

เพื่อ
ไม่ให้
เธอหนี
ไปอีก
เช่น
ครั้ง
ก่อน
!

แต่
สักวัน
เธอจะ
กลับมา
ยิ้มได้
แน่

เธอก็
ตึกตาที่
น่าสงสาร
ที่ลืม
แม่แต่
วิธีการยิ้ม

หน
ทน
ไม่ได้
ที่
ตัวเอง

เป็น
ตึกตา
คะ

ถ้าหาก

เป็นมนุษย์
ก็ลองปกป้อง
เด็กที่ชื่อ

มาซารุ
ด้วยชีวิตตูลิ

ทำอย่างนั้น
แล้วเธอก็จะ
ไม่ได้เป็น
ตุ๊กตาอีก

ชิ
โร
งา
นะ
!!

และผม “มาซารุ”
ก็จะ
กลายเป็น

“มาซารุ”
ที่โอนถ่าย
ข้อมูลนิสัย
และความ
ทรงจำ
ของผม
แล้วกับ
เอเล
โอนอล

คราวนี้
จะต้องถูก
เชื่อมโยง
กันด้วย
สายสัมพันธ์
ที่แข็งแกร่ง
มากแน่นอน
!

ทำแบบนั้น
แล้วก็จะ
เท่ากับยิงปืน
นัดเดียวได้
นกสองตัว

นั่นคือ
ร่างกาย
ใหม่ที่จะเป็น
ทางผ่านสู่
ชีวิตนิรันดร์
ที่ผมต้องการ
มานาน

และ
อีกหนึ่ง
คือผู้คุ้มกัน
ผู้จดงามที่
เชื่อมโยงด้วย
สายสัมพันธ์
ที่ตัด
ไม่ขาด

ไฉน
? ความ
คิดดี
ไซ้มีข
ละ ?

คะ...
คิดอะไร
ของนาย
ออกมา
เนี่ย...
ดิน...

บังคับชีวิตของเอลโอนอล

แต่ทำไม... แผนการนั้นถึงจำเป็นต้องปลอมเป็นฉันกันด้วยล่ะ...

มันก็ต้องเพราะผมเกลียดคุณนะสิไซจิ!

ถึงได้เอาหน้ารักคุณธรรมของคุณ ออกไปทำเรื่องไม่ดี อยู่เสมอมา ยิ่งไงล่ะ

หน้าที่แย่งเอาฉันเจริ่นาไปจากผมแล้ว ยังกล้าทำเป็นทองไม่รู้ร้อนของคุณนั่น

ผมเอามาใช้ในชั้นตอนสู่ความรักของผมในร่างถัดไปไงล่ะ!

สกปรกที่สุด!

ฟังแล้วอยากจะทำร้ายเป็นที่สุด!

แต่แผนของผมก็ยังมีข้อผิดพลาดอยู่

นั่นคือตอนที่แผนโอนถ่ายสำเร็จแล้วนั่น

จะทำยังไงถึงจะเรียกเอลเออนอลมาที่ญี่ปุ่นซึ่งมี "มาซารุ" ที่กลายเป็นผมอยู่ได้นี่ล่ะ!

ไซจินะเป็นคน ที่พูดได้ว่าเป็นเหมือน ส่วนกลางของ ชิโรจนะ ที่ญี่ปุ่น

ก็เลยคิดว่า ถ้าใช้หน้าของคุณไปขอร้องพวกลูซิดให้ช่วยส่งเธอมาที่ญี่ปุ่นล่ะก็ น่าจะไปได้สวย...

แต่ที่ว่า... หนีหนี...

เรื่องนั้นไม่จำเป็นแล้วล่ะ!

ฮะฮะฮะฮ่า สมเป็นไซจิที่รู้จักกันมานานเกือบร้อยปี! เข้าใจดีเลยที่ผมอยากจะทำอะไร !!

สุดท้าย
คุณก็คิด
ที่จะเรียก
เอเล
โอนอล
มาที่ญี่ปุ่น
จนได้
!!

อ๊ะ!

เพื่อหา
“ศิลาโร
กระดำง”
ที่หายไป

จึงอยากจะให้
สิ่งซีไรชานะ
เพศหญิงที่อายุ
น้อยที่สุดไป
ที่ญี่ปุ่นครับ

ตั้งนั้น
ผมถึง
ให้คุณ
ดูไฟล์
นั้นไง

ไฟล์...
นั้น...
?

อ๊ะ!

มาซารุ
คือ
เหยื่อ
ล่อ

หากฉันมอบ
มรดกให้
มาซารุ
เท่านั้นล่ะก็

เหล่าผู้ใช้ตึกดา
ที่จ้องทำร้าย
มาซารุจะต้อง
เคลื่อนไหวแน่

ตกลงดิฉัน!
ไม่จำเป็น
ต้องให้
ผมเรียก
เอเลโอนอล
มาเองเลย

ฮืม

ถึงตอนช่วงปี 82
พวกอโตะมาด้า
ทั่วโลกจะออก
อาละวาดจนเรียก
เอเลโอนอล
มาไม่ได้ก็เถอะ

หรือว่า...
ดิฉัน
นาย

มองออก
ทุกอย่าง...
เลยให้ฉัน
ดูไฟล์
นั้นหรือ
เร็ว...
?

เพราะฉัน
ถึงได้เรียก
เอเล
โอนอล
มาจาก
คิวเบรอน
สินะ
?

ช่วยส่ง
เอเลโอนอล
มาที่ญี่ปุ่น
จะได้หรือ
เปล่าครับ

แต่
สำหรับ
ผม
นั่นคือ
เป็น
ความ
โชคดี
เลยล่ะ

เพราะตอนนั้น
ยังไม่เจอ
“มาซารุ”
ที่เหมาะสม
แผนโอนถ่าย
จึงยังไม่สำเร็จ
ไงล่ะ...

และในปีนี้
ในที่สุด
ทุกอย่าง
ก็ได้เตรียม
ไว้พร้อม
สรรพ!

ก็แหงสิ
พอดู
ไฟล์
นั้น
ล่ะก็

คุณต้อง
อยากจะ
ปกป้องหลาน
สุดที่รักขึ้น
มาแน่นอน
ถูกมั๊ย
?

แล้ว
คุณยัง
พูดกับ
มาซารุ
อีกว่า

“ซีโร
ซาเนะ
จะปกป้อง
ตัวเอง”
แบบ
เนี่ย
!

โดยที่
ไม่ได้ใส่ใจ
เลยซักนิดว่า
ผมจะโดน
ถ่ายไปลง
ในมาซารุ
นั่น!!

อย่างนี้
เองหรอ...ดิน
นายสร้าง
“สายสัมพันธ์
จอมปลอม”
ให้กับ
เอลเอนอล
สินะ

ที่ว่า
“ถ้าอยาก
กลายเป็น
มนุษย์ก็จง
ปกป้องเด็ก
ผู้ชายซะ”
นั่นนะ

แล้ว
ถ้าหาก
ตัวเอง
กลายเป็น
เด็ก
นั่น
ซะ

เอล
เอนอล
ก็จะไม่มี
ทางห่าง
จากกาย
แก่
แน่นอน
จันลี!

ฉากที่ 44 ตีกลับ

หนอง
หนอง
!!!
ไ้แว้ว
!!!

นี่
ทุกอย่างที่
ฉันทำ
ลงไปมัน
เข้าแผน
ของแก
หมดเลย
อย่างนั้น
หรอ
!?

ใช่
และ
ที่
เหลือ

ก็แค่
ให้คุณ
ตาย
ที่นี่
เท่านั้น
ล่ะ!

พูด
อีก
ก็ถูก
อีก
!

และเมื่อ
คุณเรียก
เอลเอนอล
มาฟังขบถ
เรื่องของเธอ
ให้มาซารุรู้
เสร็จสรรพแบบนี้
ก็ไม่มีประโยชน์
อีกต่อไป!

ตาย
ซะ
เถอะ
ไซจิ!!

ดิน แก
บ้างอาจทรยศ
ความไว้นื้อเชื่อใจ
ที่ทั้งฉันและ
อันเจรินามีให้!

อภัยให้
แกไม่ได้
เด็ดขาด
!

ฉากที่ 44 ตัดกลับ

ฮึบ
ง่าบ !!

โอ

สมแล้ว
ที่เป็น
มืออันดับ
ต้นๆของ
สำนัก
มิอูระ

แต่
ก็นะ

ถ้า
กับตัน
เนโม
เป็น
มนุษย์
เหมือนๆ
กันก็คง
ดีนะอะ

การ
โอบนถ้าย
จิตสำนึก
ของแกหลง
ยังมาซารุ
เลริจไปแล้ว
รียัง
?

แล้วตอนที่คุณ
จะออกมา
มาซารุ
มีท่าที่แปลกๆ
บ้างมั๊ยล่ะ?

ไว้嘛คุณเลริจ
คอยโอบนถ้ายผม
ลงในเด็กนั้น
ก็ยังไม่สาย
จริงมั๊ย!

...อย่าง
นั้น
เรอะ...

โอ...
ยังยิ้มได้อีกแนะ
คงไม่คิดว่าจะชนะ
ผมได้หรอกนะ
ไซจี่...

โอ

ที่มา
ของ
ความ
มั่นใจ
นั้นอยู่ที่
ทนายรต
จีน
เพชร

ใน
นั้น
คงจะมี
อาวุธ
ร้ายกาจ
อยู่ดี
ท่า
?

เปล่านี่
ไม่มีอาวุธ
อะไรนั่น
หรือ

ไม่เป็นไร
นี่
เอาออก
มาใช้
เถอะ
น่า

เพราะ
ยังงั้น
คุณก็ไม่มี
ทางรอด

คิดหนี
เพชร
ช่วยไป
มั่ง!

จะแพ้
ไม่ได้
!

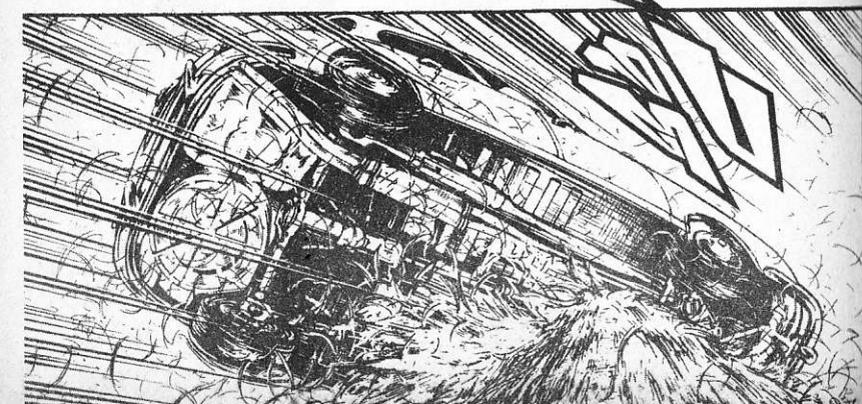
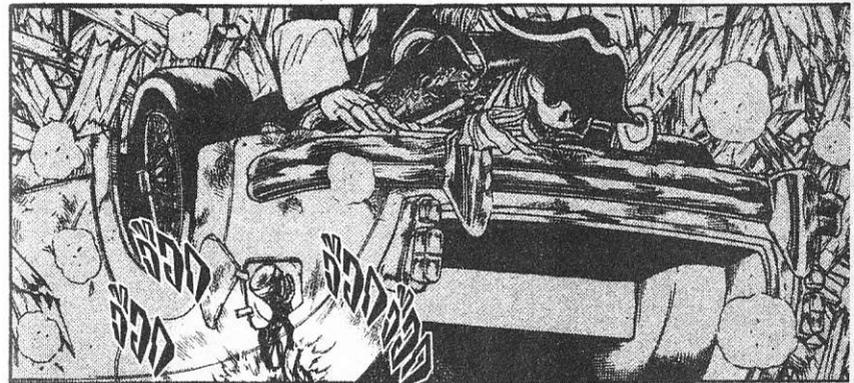
เพื่อช่วยมาซุ
และชาวบ้าน
เราจะมาตาย
ที่นี่ไม่ได้!

จ๋าก
!!

โอ
ระเบิด
เถิดเทิง
ดีจัง
!

เฮ้
เฮ้

คงไม่ตาย
ด้วยเรื่อง
แค่นี้หรอกนะ
ไซจิ

ออก
มาสิ
ไซจิ!

เดี๋ยว
อาวุธเด็ด
ของคุณ
ที่ทำยรต
จะพลอย
ไหม้ซะ
หมด
เออานา!

ตรง
นั้น
เอง
แหละ
!

ในนั้น
ไม่มีอาวุธ
อยู่หรอก
!

ใช่เอ็ง...
ดูไม่ได้
เลยแฮะ
นี่นะแหละ
ชายที่คว้า
หัวใจของ
อันเจริน่า
ไปได้เนะ

ดาบ
ก็หลุด
มือ
อาวุธ
อื่นก็
ไม่มี

ไม่ได้
รู้สึกถึง
ความ
แค้น
ของผม
ที่มีต่อ
คุณ

ไม่รู้ว่
ผมแอบ
ทำอะไร
ลับ
หลัง

และ
สุดท้าย
ก็โดน
หักอกใช่

จน
ตอนนี้
กลายเป็น
สภาพ
เป็นหมา
ขี้แพ้...

รอเวลาที่
จะ
โดนโกเลเมต
ของผม
ทุบจนและ
เท่านั้น...

มาถึง
ขั้นนี้ก็
ไม่มีอะไร
นอกจาก
ความ
เวทนา
แล้วละ

เอาเป็น
ว่าจะ
รีบๆฆ่า
ให้ก็
แล้ว
กัน

เพราะ
ล่องโดน
หมัดนี้เข้าไป
ต่อให้เป็น
ซีโรจนาเนะ
ก็หัวกระจุย
ได้เหมือน
กัน

ตอนแรก
นายตาม
ฉันว่า
ศิลาไร้
กระด้าง
อยู่ที่ไหน

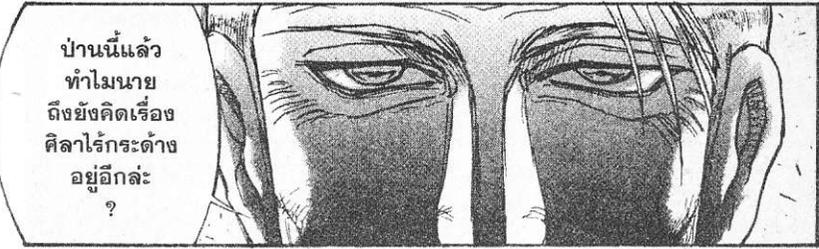
แต่นั้น
มันไม่
แปลก
ไป
หน่อย
อะ
?

เพราะ
นายคิดค้น
วิธีโอนถ่าย
ที่ใช่แทน
ศิลาไร้กระด้าง
เพื่อใช้ในการ
มีชีวิตนรีรันดร์
ได้แล้วนี่
?

ดูท่า
จะเป็น
อย่าง
นั้น...

วาระ
สุดท้าย
ของฉัน
มาถึง
แล้ว
สินะ...

ป่านนี้แล้ว
ทำไมนาย
ถึงยังคิดเรื่อง
ศิลาไร้กระด้าง
อยู่อีกละ
?

หึ
เยี่ยม
มาก
โฮจิ

หัว
โต้นี่

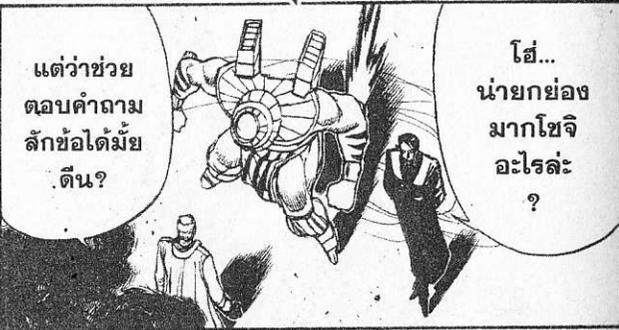

แต่
ล่อง
คิดดู
ดีๆสิ

การโอนถ่าย
ทำกับร่างกาย
ของเด็ก
ธรรมดาเนะ
มันก็ต้องแก่
ลงอยู่แล้ว
จริงๆมั๊ย

ทั้งที่
จริง ๆ แล้ว
น่าจะเป็น
ตอนที่
อันเจรีน่า
จากโลกนี้
ไปมาก
กว่า

แต่ว่าช่วย
ตอบคำถาม
ลักซ็อดได้มั๊ย
..ดีน?

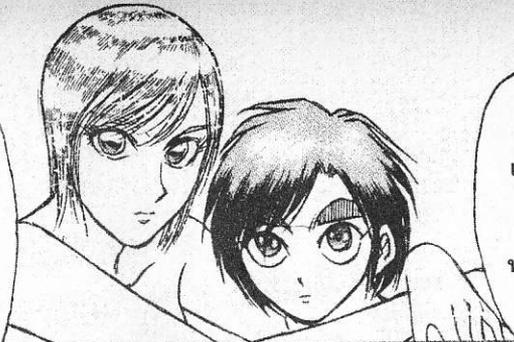
โฮ้...
นายกย์ของ
มากโฮจิ
อะไรล่ะ
?

ผมจะ
โอนถ่าย
จิตใจของ
ตัวเองย้าย
ไปไว้ใน
ร่างกาย
ของ
มาซารุ

เพื่อให้
เอล
โอนอล
คอย
ปก
ป้อง

แต่
ซีโรงาเนะ
นี่...
แก่ข้า
กว่าปกติ
5 เท่า

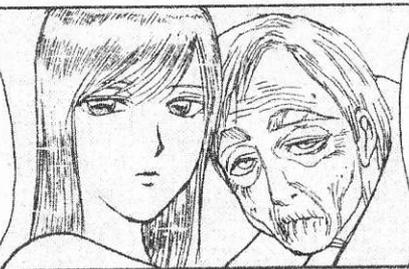
แบบนี้
แป็บเดียว
มาซารุ
ก็พลอย
หง่อมก่อน
พอดีสิ

จะคอย
โอนถ่าย
เปลี่ยนเป็น
เด็กคนใหม่
ทุกครั้งไปก็
กระไรอยู่...

เพราะเท่ากับว่า
สายสัมพันธ์
ที่อุตสาหกรรม
มาจะพลอย
หายไปด้วย

...แบบนี้
นั่น ถึง
นะ จะได้มี
ชีวิต
นิรันดร์
ก็ไร้ค่า

เพราะผมอยาก
จะอยู่ร่วมกับ
เอลเอนอล
ในช่วงเวลา
เดียวกันให้
นานที่สุด...

เพราะฉัน
ยังใจ
ศึลลาไร้
กระด้าง
ก็ยิ่ง
จำเป็น
นะสิ

ผม
อยากจะได้
อควอวิเต้
ที่ได้จากหิน
นั่นมาใช้
ยืดชีวิต
ใจล่ะ

ไซจิ
นี่แสดง
ว่ารู้
จริง ๆ
สินะว่า
ศึลลาไร้
กระด้าง
อยู่ที่
ไหน

ถ้า
ไม่ยาก
จะตอบ
จนท้าย
ที่สุดล่ะก็
จะบอก
อะไรไว้
อย่าง

ว่าผมนะ
พอจะจับ
จุดวิธี
การค้นหา
หินนั้น
ได้แล้ว

กะว่า
พอผมเป็น
มาซารุ
เมื่อไหร่
ค่อยเริ่ม
หา

...ไฟ
นี่

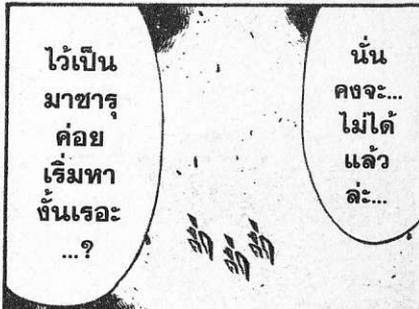

ใหม่
แรง
ดีจัง
เลย
นะ

มัวพูด
อะไรของ
นายนะ
ฟังทาง
นี้สิ
!!

ไว้เป็น
มาซารุ
ค่อย
เริ่มหา
หินเรอะ
...?

นั่น
คงจะ...
ไม่ได้
แล้ว
ล่ะ...

ว่า
ไฉนนะ
?

การโอนถ่าย
คือการบินที่
ข้อมูลสัญญาณ
ไฟฟ้าที่แปลง
จากความทรงจำ
นิสัย และ
ความรู้ของ
นาย

คงจำเป็น
ต้องใช้
เครื่องจักร
ที่ซับซ้อน
และข้อมูล
จำนวนมาก
เอาเรื่อง
สินะ?

ถ้าใช่
แล้วจะ
ทำไม
...?

คิดว่า
ฉันจะ
ไม่ได้
จับตาดู
นายเลย
งั้นเหรอ
?

บอกว่าฉัน
เป็นไอ้ขี้ขี้ที่
ปล่อยให้
นายทำอะไร
ตามใจชอบ
โดยไม่คิด
สงสัยงั้นเหรอ
?

ฉัน
มาที่นี่
ช้า
จริง
มั๊ย

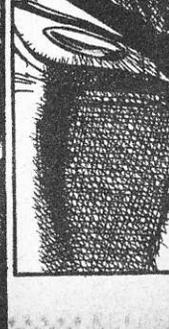
คิดว่า
ทำไม
ฉันถึง
มาช้า
กันล่ะ
?

หรือ
ว่า

อู๋...
อะไร
มา!

ไซจิ
!!

ป่านนี้
คงใหม่
หมดแล้ว
ละมัง
นะ

พวก
ข้อมูล
สำคัญ
ของ
นาย
นะ

ชะ...
ไซจิ
!!

นายแพ้
แล้วละ

หนอง
ไฉ่บ้า
เอ๊ย
!!

มันต้อง
หลอก
เราแน่ๆ
!

แต่ยังไง
ก็ต้อง
เช็คดูก่อน
!!

ทำย
รถนั้น
ไม่ได้มี
อาวุธใส่ไว้...
แต่ว่า...

มีหุ่นเชิด
ที่ทำมาให้
เหมือนกับฉัน
อยู่ต่างหาก
ละ....

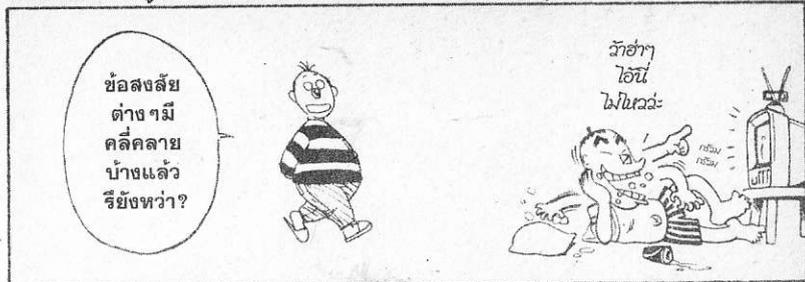

ดิน
ฉัน
ไม่มีทาง
ตายได้
ง่าย ๆ
หรอก

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

ความตั้งใจของผู้เก็บของห้องนางเกือบดับตอนนั้น... โดยพุทธะและฌองสต๊าฟ

ข้อสงสัย
ต่าง ๆ มี
คลิคลาย
บ้างแล้ว
รึยังหว่า?

อีฮ่า
โธนี่
ไม่ไหวละ

ในเล่มหน้า
กิดทำว่า
จะมีอะไรที่
กระจ่างขัด
ขึ้นอีกหลาย
อย่างละ

ช่วย ๆ
ติดตาม
ลุ้นไว้ว่า
นั่นกัน
ด้วยนะ
คร้าบ

เอ๊
ขั่นกัน
เท้ไป
ซัก

อดใจรอนตอนละครับ จะได้รับฉบับนี้ก่อน...